

»Donald Trump og det Nye, Internationale Paradigme« (DANSK) Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved Schiller Instituttet/EIR's seminar i København, 12. dec., 2016.

Jeg mener, at vi bør være meget glade, for hvis dette alt sammen går den rigtige vej; og det er for en stor del vores personlige forpligtelse at hjælpe, og jeg beder jer alle sammen om ikke at være passive tilskuere, men gå med i Schiller Instituttet for at være med til at implementere disse visioner og disse ideer, for så vil vi blive meget heldige med, at vi i vores levetid kan leve det nye paradigme. Og det nye paradigme vil blive første gang, menneskets værdighed vil blive virkeliggjort, og jeg mener, at det er en meget, meget vigtig mission, som vi alle bør vedtage.

Download (PDF, Unknown)

(Efterfølgende spørgsmål og svar, engelsk udskrift: [Klik her.](#))

København, 12. december, 2016 – I dag var Helga Zepp-LaRouche særlig gæstetaler ved et Schiller Institut/EIR-seminar i København, med titlen, »Donald Trump og det Nye, Internationale Paradigme«. Otte diplomater fra seks lande deltog, inklusive to ambassadører. Nationer fra Vesteuropa, Sydvestasien, Vest- og Østasien var repræsenteret, samt fra Afrika. Desuden deltog henved 30 af Schiller Instituttets

medlemmer og kontakter, såvel som også et par repræsentanter for diverse danske og internationale organisationer.

Arrangementet indledtes af en forestilling, hvor Feride Istogu Gillesberg og Michelle Rasmussen fremførte en kinesisk kærlighedssang. Dernæst introducerede formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, Helga Zepp-LaRouche, ved at beskrive den historiske rolle, hun har spillet i skabelsen af politikken med Den Nye Silkevej.

Helga Zepp-LaRouche indledte sin meget inspirerende og dybtgående tale med den revolution imod globalisering, som Brexit, Trumps valgsejr og Nej-resultatet i den italienske folkeafstemning udgør. Hun kom med en vurdering af potentialet i nogle af Trumps hidtidige erklæringer og udnævnelser og gik dernæst videre med en detaljeret diskussion af de to, modstridende paradigmer, der eksisterer i verden i dag. Dernæst opløftede Helga tilhørerne med Krafft Ehrickes og Nicolaus Cusanus' skønne ideer. Hun konkluderede med en appel til de tilstedeværende om ikke at handle som tilskuere på historiens scene, men derimod, sammen med os, at gå med i kampen for det nye paradigme.

Herefter fulgte en intens, timelang diskussion, hvor der kom spørgsmål fra alle de forskellige grupper, der var repræsenteret. Helga afsluttede mødet med at udfordre tilhørerne til at beslutte, hvad de ønsker at bruge deres liv til; hvilket mærke, som vil være til gavn for hele menneskeheden langt ud i fremtiden, ønsker de at sætte? Et udskrift af Helgas svar vil ligeledes snarest blive udlagt her på hjemmesiden.

Helgas tale og efterfølgende diskussion havde en dybtgående virkning på alle de tilstedeværende.

Helga Zepp-LaRouches tale på Schiller Instituttets og EIR's seminar i København: Donald Trump og det nye internationale paradigme. ENGELSK udskrift af tale samt Spørgsmål og Svar

København, 12. december, 2016 – I dag var Helga Zepp-LaRouche særlig gæstetaler ved et Schiller Institut/EIR-seminar i København, med titlen, »Donald Trump og det Nye, Internationale Paradigme«. Otte diplomater fra seks lande deltog, inklusive to ambassadører. Nationer fra Vesteuropa, Sydvestasien, Vest- og Østasien var repræsenteret, samt fra Afrika. Desuden deltog henved 30 af Schiller Instituttets medlemmer og kontakter, såvel som også et par repræsentanter for diverse danske og internationale organisationer.

Arrangementet indledtes af en forestilling, hvor Feride Istogu Gillesberg og Michelle Rasmussen fremførte en kinesisk kærlighedssang. Dernæst introducerede formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, Helga Zepp-LaRouche, ved at beskrive den historiske rolle, hun har spillet i skabelsen af politikken med Den Nye Silkevej.

Helga Zepp-LaRouche indledte sin meget inspirerende og

dybtgående tale med den revolution imod globalisering, som Brexit, Trumps valgsejr og Nej-resultatet i den italienske folkeafstemning udgør. Hun kom med en vurdering af potentialet i nogle af Trumps hidtidige erklæringer og udnævnelser og gik dernæst videre med en detaljeret diskussion af de to, modstridende paradigmer, der eksisterer i verden i dag. Dernæst opløftede Helga tilhørerne med Krafft Ehrickes og Nicolaus Cusanus' skønne ideer. Hun konkluderede med en appel til de tilstedeværende om ikke at handle som tilskuere på historiens scene, men derimod, sammen med os, at gå med i kampen for det nye paradigme.

Helga Zepp-LaRouches tale, der varer omkring 1 time og 20 minutter, kan høres ovenover eller her:

https://soundcloud.com/si_dk/helga-zepp-larouche-in-copenhagen-donald-trump-and-the-new-international-paradigm-1

En dansk oversættelse af talen kommer på torsdag.

Herefter fulgte en intens, timelang diskussion, hvor der kom spørgsmål fra alle de forskellige grupper, der var repræsenteret. Helga afsluttede mødet med at udfordre tilhørerne til at beslutte, hvad de ønsker at bruge deres liv til; hvilket mærke, som vil være til gavn for hele menneskeheden langt ud i fremtiden, ønsker de at sætte? Et udskrift af Helgas svar vil ligeledes snarest blive udlagt her på hjemmesiden.

Helgas tale og efterfølgende diskussion havde en dybtgående virkning på alle de tilstedeværende.

Diskussionen findes kun som engelsk udskrift (se nedenfor).

—

English: Introductory article

Helga Zepp-LaRouche Keynotes Copenhagen Seminar on `Donald

Trump and the New International Paradigm'

COPENHAGEN, Dec. 12, 2016 (EIRNS) – Today, Helga Zepp-LaRouche was the special guest speaker at a Schiller Institute/{EIR} seminar in Copenhagen entitled, "Donald Trump and the New International Paradigm." Eight diplomats from six countries attended, including two ambassadors. There were nations from Western Europe, Southwest Asia, Western and Eastern Asia, and Africa. In addition, there were around 30 Schiller Institute members and contacts, as well as a few representatives of various Danish and international institutions.

The event was opened by the presentation of a Chinese love song performed by Feride Istogu Gillesberg and Michelle Rasmussen. Afterwards, Tom Gillesberg, the chairman of The Schiller Institute in Denmark, introduced Schiller Institute founder Helga Zepp-LaRouche, describing her historical role in bringing about the New Silk Road policy.

Helga Zepp-LaRouche's very inspiring, in-depth speech began with the revolution against globalization represented by the Brexit, the Trump election, and the Italian No vote. She gave an evaluation of the potential represented by some of the statements and appointments Trump has made so far, and then proceeded with a detailed discussion of the two conflicting paradigms in the world today. Zepp-LaRouche then uplifted the audience with the beautiful ideas of space scientist Krafft Ehrlicke and Renaissance philosopher Cardinal Nicholas of Cusa. She concluded with an appeal to those present not to act as spectators on the stage of history, but engage in the battle for the new paradigm with us.

Her speech, about 80 minutes long, may be heard above, or at: https://soundcloud.com/si_dk/helga-zepp-larouche-in-copenhagen-donald-trump-and-the-new-international-paradigm-1

Afterwards, there was an intensive hour-long discussion, with questions from all of the different groups represented. Mrs.

Zepp-LaRouche ended by challenging the audience to decide what they want to do with their lives, what mark they will make to benefit all humanity, far into the future.

Zepp-LaRouche's speech and discussion had a profound effect on all present.

Download (PDF, Unknown)

Discussion:

(There is no video or audio of the discussion period, only this transcript.)

Helga Zepp-LaRouche in Copenhagen December 12, 2016

Discussion

(To facilitate free discussion, the questioners are not identified, and the questions are summarized. The answers are complete.)

Question: Can we be optimistic about Trump's presidency, because he is skeptical about climate change, is for trade war with China and Mexico, opposes the free trade deals, and has called for tearing up the nuclear deal with Iran.

Helga Zepp-LaRouche: I said earlier that the potentialities for change are there, but it depends, to a very large extent, upon us – what we do. When Trump got elected, my first response was, this is what I call the 'dog pull-tail, let-go feeling.' What I mean by that is that when you pull the tail of a dog, which you should never do, naturally, and you let go, the pain stops. When you pull, there is pain, and when you stop pulling, the pain goes away.

So, in a certain sense, the election of Trump was the tail let-go feeling, because we were on an immediate course toward WWII, and that was really the primary point, because if Hillary Clinton would have been elected – unfortunately, Hillary Clinton, when she was in the Obama administration, transformed from being a relatively OK person, she was never great, but in 2008, she was relatively decent, compared to

what she became, because she capitulated to Obama, and when she made this terrible statement, for example, in Libya, about the murder of Gaddafi, "We came, we saw, and he died." This is barbarism.

Her behavior in the Ben Ghazi case. There were so many things where she became worse than Obama, almost. So the immediate thing was that that big danger, that she would have continued the policies of Bush and Obama, in the confrontation with Russia and China, that that was stopped is, already, for the survival of civilization, the most important step.

Now, on these other points. Naturally, there is climate change. There is no question about it. But the question is, what is the cause of it? And the Schiller Institute had several conferences where we invited extremely important scientists who presented, beyond a doubt, that if you look at the last 500 million years in the history of the Earth, you have a continuous cycle of ice ages, of warming periods, of small ice ages, and the man-made component of climate change is absolutely negligible. It's a big fraud, for example, it's a big business. To sell CO2 omission quotas, is like selling indulgences in the Middle Ages.

Obviously, there are climate changes, and some countries which have low coasts are very much affected, but then you have to adapt to these climate changes with modern technology, and you cannot solve the problem by going to electric cars, or going to decarbonization of the world economy. This is a big fraud, and I am not saying that Trump is saying this for all the right reasons, but the idea to impose measures implied with the "great transformation" Schellnhuber is talking about – I mean these people do not want development.

We have been on this case for the last – as a matter of fact, we, the LaRouche movement, had a conception about the development of the world really starting at the end of the sixties.

I joined Mr. LaRouche because I went to China, Africa, other Asian countries, and I saw the horrible, horrible underdevelopment. So I came back from this trip, and I said,

'I have to become political, because I want to change this.' I could give you a long, long story of the many observations, because I went with a cargo ship, and when you go to these countries with a cargo ship, you get a quite different idea than if you go on a 5-star cruise, and hotels. You see how the poverty affects people in their real lives. And I came back, and I looked at all the political movements, and I saw that LaRouche was the only one who said, 'We have to have Third World development. We have to have technology transfer. We have to alleviate this poverty.'

And we had a positive conception already in the seventies, and therefore, when the Club of Rome appeared, we immediately said, 'This is a fraud.' Because the Club of Rome said, 'There are limits to growth. We have reached equilibrium. Until the year 1972, you could develop, but now, we have reached equilibrium, and we have to have sustainable development. We have to have appropriate technology.' These notions did not exist before, because before, you had the idea of a UN Development Decade, where each decade, you would overcome the underdevelopment by qualitative jumps. And when we recognized this propaganda by the Club of Rome, we immediately said, 'This is a complete fraud,' and the people who wrote the book "Limits to Growth," Meadows and Forrester ...

Q: A followup about the Paris climate summit.

A: I would like to give you written documentation afterwards of the studies that were made by these geologists, which are, without question, the explanation of climate change is not man-made. The anthropogenic aspect of it is so miniscule. Climate change has to do with the position of the solar system in the galaxy, which goes in cycles around a certain axis, and you can see that over 500 million years, the data confirms that you have these wide changes. Greenland is called Greenland, because it was green. There used to be vineyards. You had ice ages which completely covered the Earth, and the reason why I went into this longer history, is to show how the environmentalist movement was created with the attempt to keep development down, and climate change is just another

expression of the same effort.

If you look at which firms which are investing in solar parks, in wind parks, who is controlling the CO2 emission trade, you have all the top hedge funds in London and Wall St. I can give you a lot of documentation about it, which does not mean that climate change is not real, because you have the rise of the oceans, and you have climate change, you have extreme weather, but that has been happening for hundreds of millions of years. And, on the other points you raised, obviously, from our standpoint, the cancellation of NAFTA, is a good thing, because NAFTA did not allow development for Mexico. As a matter of fact, NAFTA is the incarnation of the cheap labor production model of free trade. What you need is – especially countries which are not developed, you need protective tariffs for their own good. They have to develop a domestic market first. The booklet which I emphasized, which you should please read, “Against the Stream,” is one of many, but it is very condensed, and a very good book.

The question is, ‘What is the source of wealth?’ Is the source of wealth cheap labor, to buy cheap raw materials, produce cheaply, and sell expensive? Is that the cause of wealth? No.

The only cause of wealth is the increase in the creativity of labor power. And a good government is, therefore, investing the maximum amount into education, into sponsoring the creativity of youth, of labor, and the more people in the labor force, by percentage, are engineers, scientists, the more productive the economy becomes.

And the free trade system, of which NAFTA is just one example, did exactly the opposite. China, which was part of this in the beginning – the reason why China today has so many environmental problems, like smog, like a large amount of groundwater being contaminated, is the result of the fact that China, in the beginning of its industrialization, accepted being a cheap labor production place for the U.S. and for Europe. When I was in China, even in 1971, I visited some factories which were horrible. They were absolutely horrible. The working conditions were terrible, the labor force, which

produced electrical devices for radios, it was horrible. They worked for 18 hours. No health system. It was just terrible. And that is how China developed in the first phase.

But then China, with Deng Xiaoping, started to recognize that that is the wrong way. So China is now on a completely different track. They are putting the maximum emphasis on science and technology, the increase of excellence. Last year, they produced 1 million scientists. That's double of what the U.S. produced. Obviously China is a larger country, but still. What will finally be decisive is the number of people who are creative. And that is why China, right now, has the best education system, because they have understood that the source of wealth is not raw materials. Is not trade conditions. It is the creativity of their own people. And that it a good thing. If we go to a system where we have a certain amount of protectionism, to protect the development of the domestic market, it is a good thing.

There is no danger of cutting [countries off from one another], because all of these infrastructure projects are connectivity. The world will be more connected than ever before. But this whole myth of free trade is really a very bad thing. It has been coined by the people who profit from it. That's why the world is in the condition it is right now, where the rich become richer, and the poor become poorer. The middle class is being destroyed all over the world. And I would really like to communicate with you so that we can deepen this dialogue.

On the Iran thing, I don't think he will break it, but that is my hope. I don't know.

So, I'm not saying he's a – as I said, Baron von Knigge would get a heart attack when he hears Trump's speeches, but the world was in such a grip of evil, satanic evil, that it is a good thing that there is a break, and the unfortunate thing, is that Europe is still in this grip.

You can see it. Von der Leyen, the German Defense Secretary, had the funniest reaction. The day after the election of Trump, she said 'I am deeply shocked,' about this election

result, because nobody thought this would happen. Now, this same lady is now parading in Saudi Arabia with Crown Prince Bin Salman Al Saud, and she isn't shocked. So, I don't know what's wrong with her. I think that that would be a good place to be shocked, or not even go there.

So, I have come to the conclusion that a lot of the Europeans who react this way to the defeat of Hillary, are obeying another power in their head, and that power I call The British Empire, which is still in place, and it dominates Europe, and that is why they feel – I was asking myself, how come all of these politicians are so arrogant towards the new president of the U.S.? Because they were the boot-lickers of Washington until yesterday, and they would immediately do everything Washington would say and do, so I asked myself, 'Where is this sudden self-assertedness coming from?' And the only explanation I came up with, was to say, they must have an idea that there is another power which is more powerful than Trump, otherwise, they wouldn't have this sudden arrogance.

And it is the British, because you will see tomorrow, because tomorrow, there will be a federal press conference in Berlin, where a number of people will present their contribution to the German chairmanship of the G-20, which will take place in July in Hamburg. This will be Joachim Schellnhuber, the head of the WBGU (German Advisory Council on Global Change), this is the scientific advisory organization advising the German government. He put out this paper about 'the great transformation,' which we wrote about. You can look in the archive. He is the head of the idea of a decarbonization of the world economy.

Now, if you decarbonize the world economy, without having fusion, that would be one thing, to have fusion power in place. Then you can talk about getting rid of fossil fuels, but without having fusion, and being against nuclear energy, fission, it means that you will reduce the world's population to 1 billion or less, because there is a direct correlation between the energy-flux-density, and the number of people you can maintain. Schellnhuber said that the carrying capacity of

the Earth is maximum 1 billion people. He didn't say that he wants to do with the 6 billion who are already there. If he would be consequent, he should hop away from this planet.

And they will announce a sinister plan, to try to use the fact that many countries have environmental problems, to sneak in their anti-development programs. People should not be naïve, because not everybody thinks that population growth is a good thing. There are many people who think that each human being is a parasite, destroying nature. That is the image of man which many people have. The greenies, for example.

We look at it in a different way. We think that the more people you have, the greater longevity you can have, division of labor, and a modern scientific society needs many people with a long life span. Because if you are in the Third World, and you die, and you have an average life expectancy of 40 years, or less, you cannot have scientists, because the production of a scientist takes 30-35 years, and if people then die right away, then you can't have a modern society.

So the more creative people you have, the better. Each human being is an incredible addition, because we are creative.

Tom Gillesberg: Schellnhuber, for his services, was appointed Commander of the Order of the British Empire (CBE), and for him, he personally has said, that the highpoint of his existence was that the British Queen, personally, gave him the Order of the British Empire, for his efforts to reduce the possibility for mankind's survival, you could say, so it is connected with what you said.

Q: This is the best speech I have ever heard in my life.

Is this a second American Revolution, and will the Federal Reserve, which is privately owned, be closed down, and will money be created for the benefit of all people, and not just the private Fed?

A: I don't know, because, as I said, there are so many unknowns about Trump, and what he will do, and how it will play out. All I can say is, if Trump does not fulfill his promises, the same people who caused his election, will topple him. Because I don't think that this process, which is now

underway, where ordinary people have just had it – If you think about the declaration of Independence, it has this formulation that you will not bring down a government system for light reasons, but, if for a long time, the common good is being violated, I don't know the exact text, then, people have the right and duty to replace this government with a rightful one, and that idea I call natural law.

It's the same idea that Friedrich Schiller had in Wilhelm Tell. This is a play he wrote, which takes place in Switzerland. There, the Hapsburg oligarch is also trampling on the rights of the Swiss people, then they unite with the Rütli Oath. There is this beautiful formulation which says, 'When the rights of people are trampled upon, they have the right to reach out to the stars, and take from the stars those rights which are eternally embedded in these stars. (I am not saying it as beautifully as Schiller does.)

If you compare these two texts, the Declaration of Independence, and the Rütli Oath from Schiller's play, they are almost identical, and it's very clear that Schiller was inspired by the American Revolution when he wrote that play, because in his plays, there are many ideas which resonate with the American Revolution, and he actually wanted to immigrate, at one point, to America.

So I think that if Trump turns out to be another fraudster, which we don't know yet, I think that this process of revolt will continue, because I only mentioned some elements.

I could mention that there are many countries now in realignment. for example, the Philippines, Duterte. This was supposed to be the playground for the conflict with China in the South China Sea. Now Duterte sent his Defense Secretary, Lorenzana, to Russia and China, to buy weapon systems from Russia and China, and to establish a friendship with China, and he said, 'The Philippines is no longer the colony of the U.S.'

Then you have Japan, which was the junior partner of the U.S. in the Pacific. Abe went to Sochi, meeting with Putin. In three days from now, Putin will go to Japan to have a state

visit. They are talking about a peace treaty between Russia and Japan.

All of these are new alignments. There is a shift in the strategic situation, and I don't think that that shift can be reversed.

Q: About Russia hacking the U.S. election. Why doesn't the U.S. have anti-hacking measures? Can you explain that?

A: I cannot explain that, for the same reason that I cannot explain why the NSA is surveilling everyone, all their phones, their communications, worldwide. They can observe all of these things, but they don't know about terrorism. They don't know about drug trafficking. They don't know about money laundering. Either their system is not so good, or they are looking in the wrong direction. I can't answer your question.

Q: Will the result of the Brexit be positive for Europe, to enable continental Europe to become stronger, and to improve cooperation with the eastern parts of Europe?

A: I think that the EU is not functioning, and I think it is not just the Brexit. The "No" in Italy is a reflection of the same dynamic. Now you have Gentiloni, the new prime minister, and they will probably go for new elections. Right now, in the polls, you have the 5 Star Party leading. If they win, and form the new government, they have already said that they would leave the EU, and leave the Euro, and, in a certain sense, it is not functioning.

The reason I was against the introduction of the Euro from the beginning, was because we said that it cannot function. You cannot have a European currency union in something which is not an optimal economic space. You cannot put advanced industry together with an agrarian country, with completely different tax laws, pension laws, and you don't want a political union, because Europe is not a people. You don't have a European people. I don't know what the Danes are saying. I don't know what is in the Danish newspapers. The people of Slovenia have no inkling of what is happening in Alsace-Lorraine, and so forth, and so on. You don't have a European people. Esperanto doesn't function. You have 28

nations, 28 histories, 28 cultures.

That doesn't mean that you can't work together. I think that the idea of Charles de Gaulle to work together as an alliance between perfectly sovereign fatherlands, that is a correct idea. And all these fatherlands can adopt a joint mission, like to develop Africa, or other things.

I just think that this European Union is not going to stay forever.

Q: (followup) Will it be easier for Germany and France to promote this development, as the leading countries?

A: Everybody says that Germany is the biggest beneficiary of globalization, the EU, and the Euro, but that's not really true, because, if you look at it more closely, then you can say that since the introduction of the Euro, the domestic market of Germany has completely stagnated. And the number of people who became poorer has increased.

Q: (followup) What about regarding the dialogue with Russia.

A: Oh yes, that would be much easier.

I do not think that this EU bureaucracy is capable of reform, because by their self-understanding, they are the local pro-consuls of this empire, and I think that it would be much better if Germany, France, and other countries have individual relations. And I don't think that – this whole idea that you need a European Empire to compete with Russia and China and other emerging countries – The EU, by definition, is an empire. They have said it themselves. Robert Cooper, who has some kind of advisory function [currently serving as EU Special Advisor with regard to Myanmar], he said that the EU is the fastest expanding empire in history. It's a bad idea.

And the Russians for – I noticed this since the beginning of the year 2000, that the Russians did not make a difference anymore between the EU and NATO. They said that it's the same thing. And it is the same thing.

Q: You said that the One Belt, One Road was stripped of commercial interests from the Chinese side, as opposed to the IMF, World Bank. On what basis do you say that it is less interest-driven than the Bretton Woods institutions?

A: Well, because, the question is not that I'm saying that China is perfect. I'm not saying that. But when you look at anything, you have to look at the vector of development, is it going upward, or is it going downward? And from that standpoint, I had the advantage that I was in China in 1971, which was in the middle of the Cultural Revolution. This was so different than China today.

The Cultural Revolution was horrible for the people. The Red Guards would take people out of their homes, put them in jail, send them to the countryside, and people were distraught.

And now, people in China are happy. If you talk to students, or to young people, they are optimistic. They say, 'Oh. I will do this in the future. I have these plans.' I talked to a group of students in Lanzhou two years ago, and they said, 'We will go to Africa. We will develop Africa.' I have never heard a German student say this. Yeah, when I was a student, but that's a long time ago.

I think that it is very worthwhile to read the speeches of Xi Jinping. There is a book, "The Governance of China," but that only has about 60 speeches, and there are many, many more. For example, you should read the speeches he gave when he went to France, to Germany, and to India.

For example, when he went to India, he made a speech which was really incredible, because he said that he loved Indian culture from his early youth, and then he gave so many examples of the high points of Indian culture, the Gupta period, the Upanishads, the Vedic writings, Rabindranath Tagore, many predicates which prove that he really knows what he is talking about. He is not just one of these politicians who have a PR advisor about how to make nice bubbles in your speeches, but you could really see that he means it. And the same for Germany. He came to Germany and he emphasized Schubert and Heine, things which I also appreciate about Germany, and he did the same thing in France.

And I don't think that the Chinese leadership would agree with me when I say this, but I think that they are less communist than Confucians. They probably would not admit that, because

they are officially the Communist Party, and that's OK, but, I come from Trier, and Trier is the birthplace of Karl Marx, so I have studied Karl Marx, and I think that they are still socialist, or communist, or whatever, but they always said that they are communist with Chinese characteristics, and these Chinese characteristics are Confucianism.

And the Confucian idea of man is lifelong learning, lifelong perfection, that everyone should be a Jinzi, a wise man, a noble man, and Confucius said, if the government is bad, then the Jinzi, these wise people, should replace the government. Also the idea that you have to have an harmonious development, starting with the family, continuing in the nation, and then, larger, among the nations.

China is the only country that has not made wars of aggression, colonial wars, in its 5,000 years of history. It was invaded many times, the Opium War, and things like that, but China is not an aggressive nation, at all.

And if you look at what they are doing in practice, the IMF and the World Bank have prevented Third World development, and China is going from one country to the next, building science cities, helping with space cooperation, bringing in developing countries in the most advanced areas of science, in order to not prevent their development. I think this is a completely different approach.

I think that the Chinese have come up with a new model of government, which I have not seen in any place in Europe, the U.S. ever, and it's a model which is overcoming geopolitics, which is, if you say, 'I have a win-win for cooperation. Everybody can join.' Then, if everyone joins, then you have overcome geopolitics.

And geopolitics is the one thing that caused two world wars, and in the age of thermonuclear weapons, we cannot have geopolitics anymore. So I think that these are very important differences.

Sure, China has its own interests. Win-win means that China also has an interest. China has advantages, but, for example, if you ask people from Africa, 'Would you rather have deals

where China gets raw materials for long periods of time, but they build infrastructure for Africans.' They like that much better than Europeans who come and say, 'Oh, you should obey democracy,' and do nothing.

Q: Statement about Chinese infrastructure projects in Morocco. Both are winners, as opposed to projects 20 years ago run by other countries. The Chinese there have learned Arabic. The projects have greatly reduced the travel time. They have a different perspective than the French, and Europeans had.

Tom Gillesberg: Do you have final remarks?

A: I would just say that people should not just believe, or not believe, what I am saying, but take an active attitude to try to find out what the truth is, for themselves. Because the world is not helped by replacing one ideology by another. The only way you can be certain, is that you become a truth-seeking person yourself. Because the whole question about what went wrong, is that people forgot what it is to be an honest truth-seeking person, taking the truth not as something you reach finally, but something you always improve.

Schiller had this beautiful writing about universal history, where he said that the philosophical mind is the first one to take his own system apart, to put it together more perfectly again.

I think that that quality – and, also, we had two days ago in Berlin, a very important event, which was also about the dialogue of cultures, and every – we had a very important presentation, which you can soon see on our webpage, where we had a double bass player who spoke about the importance of Wilhelm Furtwängler as a conductor, and he gave some musical examples, and he compared the performances of Furtwängler with some modern conductors, and the difference is so unbelievable. The music of Furtwängler is transparent. It is beautiful. It is absolutely overwhelmingly uplifting, and many of the other conductors are just playing along, with no respect for what the composition is.

And he really described, with many quotes from Furtwängler, that what is needed is this inner quality of truthfulness.

That you don't fake it, because if you're not truthful – for example, you cannot recite poetry, if you're not truthful. You cannot sing beautifully, if you're not truthful. Sure, you can sing brilliantly, you can do all kinds of tricks, and it impresses people, but to really produce art, you have to be truthful. You have to try to understand the poetical idea, the musical idea. You have to step back with your ego behind what the composer or the poet wrote. And that's what is wrong with modern theater. In Regietheater, they just say, 'I don't care what Schiller wrote, or what Shakespeare wrote. I just make my modern interpretation. I put Harley Davidson's into Shakespeare, and it doesn't matter.' And that is not art.

And I think the question is, 'What do you do with your life?' That is really the question. Are you becoming a creative person, devoted to that with your life, you contribute to enable mankind to move on a little step further, and become better.

Or, are you just eating three tons of caviar, and have 3,000 Porsches. And then, when you die, they write on your gravestone, 'He/she ate three tons of caviar, and had 3,000 Porsches,' and that was it.

No, you should try to be an honest person, trying to make human society better with what you do. And, once you do that, you become happy. Then you are free. This inner freedom, is what you should try to find. And that is the only way that we will win that battle. It's not Trump. It is, can we get enough people to be innerly free.

And then we win.

End of discussion

Kan et nul være negativt?

– Ja, når det er sort!

Rusland og Kina satser på kreativitet.

Af Helga Zepp-LaRouche

3. december, 2016 – At der i dag findes to helt forskellige paradigmer i verden, der bestemmer nationers adfærd, bliver klarere dag for dag. Medens modstanden i den transatlantiske verden mod det mislykkede globaliseringsparadigme bliver stadig stærkere, og etablissementet så meget desto mere sammenbidt søger at fastholde det, så satser de stater, der samarbejder med Den nye Silkevej, stadig tydeligere på deres befolknings kreativitet og samarbejdet om menneskehedens fælles mål.

De vestlige politikere og medier, der er vant til kun at betragte Putin gennem dæmoniseringsbrillerne, ville stå sig vel ved for én gangs skyld at gennemlæse Putins årlige 'Tale til nationen', som han holdt for den russiske Duma, uden fordomme. Efter fravalget af Obama – for det var også, hvad Hillary Clintons nederlag var – og efter Donald Trumps første telefonsamtaler med Vladimir Putin og Xi Jinping, har der åbnet sig en reel chance for at normalisere forholdet mellem de tre vigtigste nationer her på Jorden. Og kun en selvmorderisk nar ville ønske at vrage en sådan mulighed.

Når man tager den samlede kronologi for alle Putins tilbud til Vesten i betragtning, indbefattet hans forhåbningsfulde tale til den tyske forbundsdag i 2001 og talen til München-sikkerhedskonferencen i 2007, hvor han gav udtryk for stærk skuffelse, så burde man tage hans ord for pålydende, når han siger: »Vi ønsker ikke konfrontation med nogen. Det har vi lige så lidt, som vore partnere i det globale fællesskab, brug

for. I modsætning til vore kolleger i udlandet, der betragter Rusland som en fjende, søger vi ikke, og har heller ikke søgt, modstandere. Vi har brug for venner. Men vi vil ikke tillade, at vore interesser skades eller ignoreres.»

Længere fremme i sin tale understregede Putin, at kravet om viden og moral i undervisningssystemet, som forudsætning for samfundets levedygtighed, var en prioritet. De unge menneskers interesse for den nationale klassiske litteratur, kultur og historie må vækkes, og skolerne må fremme kreativitet, samtidig med, at børnene lærer at tænke selvstændigt, såvel som også lærer at arbejde både selvstændigt og som en del af et team, løse stillede opgaver og formulere og realisere målsætninger. Godt nok er kravet om begavelse vigtigt, men grundlæggende set må opdragelsen hvile på det princip, at alle børn og teenagere er begavede og i stand til at opnå resultater inden for videnskab, de kreative områder samt i livet. Det er statens opgave at fremme disse talenter.

Putin understregede også den fundamentale betydning af grundforskning, som basis for økonomisk vækst og sociale fremskridt. Over 200 laboratorier er allerede etableret, som, takket være de store statstilskud, de modtager, må blive i stand til at operere på globalt niveau, og som vil blive ledet af videnskabsfolk, der er med til at bestemme retningen af den globale, videnskabelige udvikling. Det er i denne sammenhæng også vigtigt at overvinde de i Rusland siden zartiden eksisterende flaskehalse for, at disse forskningsresultater også kan komme produktionen af forbrugsvarer til gode.

De mennesker, der aktivt dæmoniserer Putin, burde også studere den tale, som Putin holdt den foregående dag ved Det internationale Forum for Primakov-forelæsninger til ære for den tidligere statsminister og 'store tænker', Jevgenij Primakov, der døde for 18 måneder siden.

Også her stod de amerikansk-russiske relationer højt på dagsordenen. Putin henviste til Primakovs overbevisning om, at, »uden et oprigtigt partnerskab mellem Rusland og USA«, ville det blive vanskeligt at klare de »store udfordringer« i verden – især i kampen mod terrorismen i Mellemøsten.

Primakov havde, ifølge den russiske præsident, haft en »virkeligt strategisk vision«, der havde gjort det muligt for ham »at kigge ud i fremtiden og se, hvor uholdbar og ensidig« modellen om en unipolær verden var. Det var Primakov, der som den første gik ind for et trilateralt samarbejde mellem Rusland, Kina og Indien, og ud fra hvilket BRIKS, »der nu vinder indflydelse og betydning i verden«, har udviklet sig. Primakovs holden fast ved de tætte relationer med partnerne i Fællesskabet af Uafhængige Stater (CIS) »er rygraden i vores integrationspolitik i Eurasien ... Vi håber, at dialog med vore partnere, indbefattet en dialog om sammenkoblingen med Kinas projekt om det Økonomiske Silkevejsbælte, vil sætte os i stand til at opbygge et stort, eurasisk partnerskab«.

Den umistelige ret til udvikling

Et andet dokument, som de vestlige politikere og medier, med deres geopolitiske tankegang, burde studere, er en ny hvidbog fra den kinesiske regering om »Retten til udvikling: Kinas filosofi, praksis og bidrag«, hvor det bekræftes, at der findes en »umistelig rettighed« for alle lande og folkeslag til at udvikle sig. »Retten til udvikling må tilhøre og være fælles for alle folk. Det er alle landes ansvar at virkeliggøre retten til udvikling, og det er ligeledes det internationale fællesskabs pligt«, står der i dokumentet. »Det forpligter regeringerne i alle lande til at formulere udviklingsstrategier og forholdsregler, der passer til deres egen virkelighed, og det fordrer det internationale samfunds koncentrerede anstrengelser som helhed. Kina opfordrer alle lande til at stræbe efter en ligeværdig, åben, omfattende og innovativ, fælles udvikling, og hvidbogen kræver en fælles udvikling og at der skabes betingelser for, at alle folkeslag kan tage del i retten til udvikling.«

Hvidbogen beskriver imidlertid meget mere – nemlig, at Kinas udviklingsmodel og Kinas politiske og sociale struktur har været en udelt succes. Og, alt imens denne model fortsat udvikler sig, så foregår det i et tempo og på en måde, der

bestemmes af det kinesiske folk selv. Det påpeges, at Kina allerede har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom, og at i dag kun 5,7 % af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen – hvilket gør Kina til den første nation, som det er lykkedes at nå FN's Millennium-mål for fattigdomsbekæmpelse. Kina er endda fast besluttet på helt at overvinde fattigdom. I marts 2016 offentliggjordes »udkast til den 13. femårsplan for Folkerepublikken Kinas nationale, økonomiske og sociale udvikling«, hvor regeringen fremlægger en strategi for helt at udrydde fattigdom blandt landbefolkningen allerede i år 2020.

»En ny bølge af velstand«

Hvis man ikke ønsker at lytte til Putin eller Kina, kan man også studere en ny hvidbog fra bygge- og anlægsmaskineproducenten Caterpillar om betydningen af »Bælt-og-Vej«-initiativet. Det vil udløse »en ny bølge af velstand« for Kina og den øvrige verden, står der i den. Opbygningen af et infrastrukturnet, som er en prioritet i initiativet, vil muliggøre en fri strøm og en mere effektiv udnyttelse af resurserne, integration af markederne og koordinering af nationernes økonomiske politik.

Opbygningen af infrastruktur vil være med til at sænke transportomkostningerne, øge udviklingslandenes konkurrenceevne og reducere ubalancen landene imellem. Caterpillar betragter »Bælt-og-Vej«-initiativet som en »åben og medinddragende« ramme, der gør det muligt for alle landene langs ruten at tage del i opbygningen af projektet. »Dette bør og kan ikke være en bestræbelse alene fra Kinas side«, står der i dokumentet.

Virksomheden påskønner de forretningsmuligheder, som dette initiativ åbner op for, og håber at kunne deltage endnu mere i projekter langs ruten, forklarede Chen Qihua, vicepræsident for Caterpillar og direktør for Caterpillar Kina.

Og endelig burde de vestlige politikere og medier gøre sig klart, at der i befolkningen er bred opbakning til det

internationale samarbejde, netop på områderne for videnskabeligt og teknologisk fremskridt. Den europæiske rumfartsorganisation ESA's borgerdialog i organisationens 22 lande fastslog, at 88 % af de adspurgte understøttede ledelsens rumprogram, og 96 % følte sig overbeviste om, at verdensrummet frembyder muligheder, der ikke forefindes på Jorden, men som bør udforskes.

I sin rapport om meningsmålingen ved flyvestationen Upjever i Friesland sagde den tidligere ESA-astronaut Thomas Reiter, der nu er ESA's hovedkoordinator for den internationale rumstations anliggender, at der er grund til optimisme – på trods af den endeløse strid om budgettet på europæisk niveau. De €8 mia., der er blevet brugt i de sidste 5 år, har skabt økonomiske værdier for €14,5 mia. for Europa og dets borgere.

»Det drejer sig også om det politiske aspekt af samarbejdet: Dette fungerer ganske godt, trods konflikterne på Jorden«, sagde Reiter. 95 stater deltager i ISS' forskningsarbejde, »hvor man deroppe forfølger mål til gavn for alle mennesker«.

Reiter udtalte sig også optimistisk om udsigterne for udforskningen af Månen, især Månens bagside. Herfra vil man senere også kunne udsende missioner til den videre udforskning af verdensaltet.

Bernhard von Weyhe, leder af kommunikationsafdelingen i kontrolcentret (ESOC) i ESA-centeret i Darmstadt, talte i et interview med avisen *Allgemeine Zeitung* om den »brofunktion«, som rumforskningen har for menneskeheden. »Den fælles bemandede rumfart kræver samarbejde, og gjorde det også under koldkrigstiden. Rumfart har altid været et område, hvor man har haft et intensivt internationalt samarbejde, og brofunktionen består stadig. Rumfart er pr. definition et samarbejdsprojekt.«

Fællesnævneren for alle disse udtalelser er: Menneskehedens fremtid ligger i samarbejdet mellem nationerne om økonomisk udvikling af alle verdens lande og om samarbejdet om menneskehedens fælles mål, især om udviklingen af teknologi og videnskab og menneskenes skabende evner. Det lønner sig stærkt at investere i dette samarbejde. Den, der ikke fatter dette og

i stedet blot stræber mod et »sort nul«, kommer i sidste ende til at stå tilbage med tomme hænder.

Foto: I september 2015 blev astronaut Andreas Mogensen den første dansker i rummet, hvor han deltog i forskningsopgaver om bord på den Internationale Rumstation, ISS.

Tysklands fremtid ligger i den Nye Silkevej!

Af Helga Zepp-LaRouche

Tyskland må forpligte sig til denne politik for fred i det 21. århundrede, et totalt nyt paradigme, der erstatter geopolitik med menneskehedens fælles interesse, og Tyskland må aktivt blive en del af et reelt »fællesskab for en fælles skæbne«, som Xi Jinping udtrykker det.

Tyskland må også yde et vigtigt bidrag til en dialog mellem kulturer, der må ledsage denne nye, økonomiske verdensorden, hvis vore bestræbelser skal krones med held. Vi har i Tyskland en rig arv af humanistisk filosofi og klassisk kultur, som på forunderlig vis finder genklang i andre kulturers højdepunkter. Kun, hvis vi genopliver alle nationers bedste, kulturelle udtryk og bringer hinanden ind i en levende dialog, vil vi være i stand til at overvinde den nuværende civilisationskrise.

Leder fra BüSo, 26. nov., 2016 – Heinrich Heines berømte overvejelse springer i erindring: 'Når jeg tænker på Tyskland om natten ... ' I sandhed, hvilken retning har kursen i Tyskland, eller rettere sagt: Hvor er Tyskland ved at drive hen? Det faktum, at Angela Merkel stiller op til en fjerde

embedsperiode, er ikke betryggende. I modsætning til det indtryk, hun forsøger at skabe, er yderligere fire år med en Merkel-regering ikke et løfte om stabilitet, men om det modsatte.

Både Brexit i Storbritannien og valget af Donald Trump i USA er udtryk for en afvisning af hele paradigmet med neoliberal »globalisering«, der blot er et synonym for det anglo-amerikanske imperium. Denne 'globalisering' har ført til forarmelse af voksende dele af befolkningen til fordel for finansoligarkiet, i alle lande, der har været underkastet reglerne for neoliberal monetarisme. Denne 'globalisering' – dvs., City of Londons og Wall Streets krav om unipolær overhøjhed over verden – er ansvarlig for en hel række krige, baseret på løgne, fra Afghanistan til Irak, Libyen, Syrien og Yemen, og som har forårsaget flygtningekatastrofen. 'Globalisering' betyder også farvede revolutioner, som er en politik for regimeskift mod demokratisk valgte regeringer, såsom i Ukraine; det betyder en NATO- og EU-politik for udvidelse mod øst og inddæmning, og det ville sandsynligvis, snarere før end siden, have bragt os ind i en global konfrontation med Rusland og Kina under en Hillary Clinton-administration.

Kansler Merkel og den chokerede [forsvarsminister] Ursula von der Leyen repræsenterer dette taber-paradigme, og tanken om endnu fire år – uden en ny politik og absolut uden nogen som helst vision for fremtiden – betyder ikke stabilitet, men derimod voksende politisk splittelse i Tyskland og disintegrationen af et EU i oprør. Med den næste, finansielle krise, der med sikkerhed vil komme, vil Merkel-Schäuble-regeringen med sikkerhed atter engang påtvinge borgerne omkostningerne herfor, og, ved at gøre dette, risikere kaos. Skrøbeligheden i den afskyelige flygtningeaftale med Tyrkiets Erdogan og diverse regeringer i Afrika er et løfte om, at det kun er et spørgsmål om tid, før denne krise atter eksploderer.

Merkel repræsenterer dette paradigme, der uafvendeligt er i

færd med at synke. Præcis ligesom 304 medlemmer af det Europæiske Parlament, som netop har vedtaget en resolution, der anklager Rusland for at føre massiv anti-europæisk propaganda, så støtter hun en EU- og NATO-politik, som gør netop det, de anklager Rusland for at gøre. Vi må én gang for alle sætte en stopper for den Kolde Krigs tankegang.

Den næste amerikanske præsident har allerede sagt, at han ønsker at forbedre relationerne med Rusland og Kina og har i denne hensigt allerede ført samtaler med den russiske præsident Putin og den kinesiske præsident Xi. Trump har endda signaleret, at USA gerne vil være med i AIIB og samarbejde med Kinas Silkevejspolitik.

I løbet af kun tre år er Kinas Silkevejsinitiativ blevet historiens største program for infrastruktur og økonomisk vækst, tolv gange så stort som Marshallplanen, hvis man måler i nutidige dollars. Halvfjerds nationer samarbejder om det, samt flere end 30 internationale institutioner. Kina har alene 1,4 bio. euro i investeringer; 4.4 mia. mennesker har allerede fordel af en utroligt mangefacetteret vifte af dem – højhastighedsjernbaner, skabelse og distribuering af energi, vandstyringsprojekter, nye videnskabsbyer, grundforskning, innovation, fælles rumforskning osv. Xi Jinping har tilbudt samarbejde med den Nye Silkevej til alle lande på Jorden på basis af »win-win«-samarbejde. Flere og flere lande svinger over i dette nye paradigme, der, i stedet for et nulsumsspil, er med til at overvinde fattigdom og underudvikling, til alles fælles fordel.

Slut jer til mig i denne kamp

I mere end 25 år har jeg ført kampagne for programmet med at bygge den Nye Silkevej, et program, som jeg sammen med min mand Lyndon LaRouche for første gang foreslog som respons på [Berlin]Murens fald og Sovjetunionens opløsning. Vi har fremlagt dette koncept på hundreder af konferencer og

seminarer i hele verden siden da, og nu er det flertallet af menneskehedens politik. Med jeres hjælp kan vi nu sætte dette program på Tysklands dagsorden – et program, der især ville komme *Mittelstand* (små og mellemstore virksomheder) til gode, og på basis af hvilket mange produktive jobs ville blive skabt.

For at skabe et reelt perspektiv og alternativ for Tyskland, har vi ikke brug for et AfD (partiet Alternativ for Tyskland), som ikke har nogen løsninger at tilbyde; men sammen med mig kan man sætte samarbejde med USA, Rusland og Kina på dagsordenen, et samarbejde omkring byggeriet af den Nye Silkevej. Kun gennem et sådant samarbejde kan vi udvikle Mellemøsten og Afrika med en Ny Silkevejs-Marshallplan, og således løse flygtningekrisen på en human måde. Desuden er det netop, hvad general Michael Flynn, Trumps nye nationale sikkerhedsrådgiver, allerede i april, 2015, krævede.

Tyskland må forpligte sig til denne politik for fred i det 21. århundrede, et totalt nyt paradigme, der erstatter geopolitik med menneskehedens fælles interesse, og Tyskland må aktivt blive en del af et reelt »fællesskab for en fælles skæbne«, som Xi Jinping udtrykker det.

Tyskland må også yde et vigtigt bidrag til en dialog mellem kulturer, der må ledsage denne nye, økonomiske verdensorden, hvis vore bestræbelser skal krones med held. Vi har i Tyskland en rig arv af humanistisk filosofi og klassisk kultur, som på forunderlig vis finder genklang i andre kulturers højdepunkter. Kun, hvis vi genopliver alle nationers bedste, kulturelle udtryk og bringer hinanden ind i en levende dialog, vil vi være i stand til at overvinde den nuværende civilisationskrise.

Slut jer til mig i kampen for at sikre, at denne ekstraordinære chance gribes i Tyskland, og til fordel for Tyskland – en chance for at samarbejde med den nye, samarbejdsparate administration i USA, og med det økonomiske

alternativ, der ligger i dynamikken med den Nye Silkevej. Hvis I gør dette med beslutsomhed, kan Tyskland atter blive 'en nation af digtere, tænkere og opfindere', og de fremtidige generationer vil atter opleve fremgang.

* * *

Jeg støtter denne appel: »Tysklands fremtid ligger i den Nye Silkevej!« med min nedenstående underskrift, og jeg vil hjælpe med at cirkulere den.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (i midten) besøger havnen i Duisburg, Tyskland, 29. maj, 2014. [Photo/Xinhua]

»Ideen om den Nye Silkevej imod det globale finanssystems sammenbrud« Af Helga Zepp-LaRouche

Hovedtale ved 23. nationalkongres for Sammenslutningen af Økonomer i Peru, 17. november, 2016.

Friedrich Schiller, der er en vidunderlig digter, som Schiller Instituttet er navngivet efter, havde den opfattelse, at der ikke kan være nogen modsigelse mellem at være en patriot, og så at være en verdensborger. Jeg mener, at det er muligt at opnå denne idé i vores tid, for, hvis vi giver hvert barn, hver nyfødt på denne planet, en generel uddannelse, der ikke alene formidler generel historie, geologi, musik, videnskab og

de skønne kunster, men også en viden om og kærlighed til de andre kulturers højeste udtryk, den tyske klassik, konfucianisme, Gupta-perioden, Cervantes, Goya, hver eneste kulturs guldalder; så ville disse børn være i stand til at udvikle hele det potentiale, som de hver især kan udfolde, og som kun nogle ganske få undtagelser tidligere kunne udfolde.

Download (PDF, Unknown)

Peruvianske økonomers kongres offentliggør konklusion: »Vi deler Helga Zepp-LaRouches perspektiv for global udvikling«

Leder fra LaRouchePAC, 25. nov., 2016 – I et dokument, der opsummerer resultaterne af Sammenslutningen af peruvianske økonomers 23. nationalkongres 17.-19. nov., skrev Roberto Vela Tinedo, dekanen for Sammenslutningen af økonomer i Ucayali (der var vært for begivenheden):

»Vi økonomer i Peru, der forsamledes i byen Pucallpa, vil informere den nationale og internationale offentlige mening om vores holdning mht. den nuværende situation i landet og i verden, og erklærer følgende:

1. At efter en analyse af hovedtalen, som dr. Helga Zepp-LaRouche holdt, er vi enige i det perspektiv om global udvikling, som hendes budskab præsenterer, og som kan ses på følgende link: <http://financiardesarrollo.blogspot.pe/2016/11/la-ferrovia-transcontinental-brasil.html> Efter at have understreget dette punkt, fortsatte Vela med sit budskab – der blev sendt til alle 24 regionale økonomisammenslutninger i Peru, med i alt henved 20.000 medlemmer – med at skrive:

6) For at overvinde denne krise, har BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), under ledelse af Kina og Rusland, foreslået og initieret byggeriet af en ny, finansiel arkitektur, der har til formål at udvikle nationers fysiske økonomi, i en suveræn relation, hvor alle vinder ('win-win-strategien [original på engelsk]), der knuser det gamle regimes nulsumsspil, under hvilket nogle vinder og andre taber ... Peru må tilslutte sig denne proces for at kunne opnå vækst.

7) Vi må omstrukturere statens økonomiske politik og erstatte den neoliberale model med en model for udvikling af produktiv transformation med egenkapital ...

8) Vi må anvende videnskab, teknologi og innovation i vores økonomiske udvikling som basis for at være konkurrencedygtige ...

11) Vi må skabe et Ministerium for Strategisk Planlægning, der skal formulere en vision for det land, vi ønsker at være ... og have et nyt Ministerium for Teknologi og Produktion ...

16) Det første, store skridt på vejen til industriel udvikling og promovering af videnskabelige og teknologiske evner, er, at Peru, som et paradigmatiske eksempel på denne nye, suveræne relation, hvor alle vinder ('win-win-strategien'), bør vedtage forslaget fra den Kinesiske Folkerepublik om at bygge en transkontinental jernbaneforbindelse langs den nordlige rute,

der ville forbinde havnene Santos i Brasilien og Bayovar i Peru og lægge vægt på udviklingen af hundreder af komplementære projekter, såsom landbrug, agroindustri, varefremstilling, fiskeri, havne, kernekraft, petrokemikalier, videnskabelig og teknologisk innovation, vejinfrastruktur, skabelsen af nye intelligente byer og skabelsen af tusinder af jobs, etc.

Efter fire dages overvejelser har vi aftalt at kræve, at centralregeringen [i Peru] vedtager og promoverer byggeriet af dette storprojekt, i betragtning af, at det i øjeblikket er det eneste, der fokuserer på kontinental integration, og som allerede har et underskrevet Forståelsesmemorandum mellem Kinas, Brasiliens og Perus regeringer.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche under en spørgesession på Schiller Instituttets konference i Essen, Tyskland.

Rapport fra Pucallpa, Peru, om Zepp-LaRouches præsentation af »Måneøkonomien«

21. nov., 2016 – *Impetu*, »dekanen« for pressen i Pucallpa, hovedstaden i Ucayali-distriktet i det østlige Peru, erkendte, at Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche leverede en vidtrækkende vision for hele menneskehedens fremtid, i sin tale på åbningsdagen, den 17. nov., [1] for Sammenslutningen af Økonomer i Perus XXIII Kongres, der blev afholdt i denne Amazon-by med 200.000 indbyggere. *Impetu* gav sin historie på kongressens første dag titlen, »Kongres for

økonomer diskuterer fremtidsplan for en Måneøkonomi«.

Zepp-LaRouche, stifter af Schiller Instituttet og formand for det tyske, politiske parti BüSo, og hustru til den amerikanske politiker, Lyndon LaRouche, »fremførte, at, om mindre end ét år, er der skabt en alliance af nationer, der har opbygget en paralleløkonomi i halsbrækende tempo, og som udelukkende er helliget opbygning af realøkonomi, i modsætning til maksimering af spekulative monetære gevinster, og som nu omfatter mere end halvdelen af menneskeheden«, skrev *Impetu*.

»Dette nye fællesskab af nationer – fortsatte Zepp-LaRouche – repræsenterer et kraftcenter, baseret på økonomisk vækst og, frem for alt, baseret på avanceret teknologi, der hører fremtiden til, som man ser det i det succesfulde, kinesiske program for udforskning af Månen, der fokuserer på tanken om at bringe store mængder helium-3 fra Månen til Jorden til brug i en fremtidig, termonuklear fusionsøkonomi.[2] Hun fremførte, at denne kurs for en fremtidsøkonomi vil øge energigennemstrømningstætheden i en helt anden størrelsesorden, både i produktionsprocessen på Jorden, såvel som også mht. brændstof til rumrejser, og på denne måde introducere en helt ny fase i den menneskelige arts evolution.«

[1] Talen kommer på dansk her på hjemmesiden.

[2] Se: Udvinning af helium-3 på Månen, for en fusionsøkonomi for fremtiden, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=1894>

Lyndon LaRouche: Menneskeheden må ændre Universets adfærd som sådan

Leder fra LaRouchePAC, 20. november, 2016 – Idet Lyndon LaRouche gjorde status over de betydningsfulde, strategiske fremskridt, der i den seneste periode er opnået over hele planeten, og over de fremskridt, der fortsat ikke er realiseret, sagde han i dag til sine medarbejdere, at »det, der finder sted nu, er i vid udstrækning fremskridt, men det er ikke endegyldigt ... vi gør fremskridt, men denne form for fremskridt lever ikke op til menneskehedens behov ... Spørgsmålet er, hvad menneskeheden kan gøre for at ændre universets adfærd som sådan«.

LaRouches dybtgående diskussion er afgørende for at imødegå de udfordringer, som menneskeheden nu konfronteres med.

Ugen sluttede med endnu et ødelæggende nederlag for Obama, denne gang et nederlag for hans frihandelspolitik ved APEC-topmødet i Lima, Peru, i takt med, at det globale tyngdepunkt skifter over til de succesrige initiativer, som Kina og Rusland tager. Dér, hvor vi nu står, sagde Helga Zepp-LaRouche til medarbejdere, er, at

»Jeg mener, vi nu er vidne til en fortsættelse af det meget høje tempo i den dynamik, der har været den fremherskende i de seneste to en halv måned, eller lidt længere, begyndende med Vladivostok-mødet; integrationen af den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og Ét bælte, én vej; fortsættelsen heraf ved G20-topmødet i Hangzhou; og dernæst ved ASEAN-mødet i Laos; efterfulgt af BRIKS-konferencen i Goa, Indien, i oktober måned; og nu, under APEC-mødet i Lima, Peru.

Det, der står helt klart, er, at tyngdepunktet og magtcentret fuldstændigt er skiftet over til denne dynamik, især med integrationen af Kinas og Ruslands politik. Og hvad der hermed følger er en fortsættende eksplosion af infrastruktur og andre udviklingsprojekter, som, hvis man tager dem samlet set, virkelig er en bjergtagende dynamik, der i løbet af de seneste tre år har fundet sted i et stadigt stigende tempo.

Dette er ganske afgjort verdens kraftcenter i øjeblikket, for det står ganske klart, at de transatlantiske etableringer er fuldstændigt ude af stand til at fatte, at deres model, med globalisering og neoliberal fordeling af rigdom, fra de fattige til de rige, har lidt totalt nederlag. Og de er hverken i stand til at forudsige udviklinger eller håndtere konsekvenserne af sådanne begivenheder som Brexit og valget af Trump.«

Men, den umiddelbart foreliggende udfordring – med at bruge den tidevandsbølge, der nu fejer ind over USA, som det kom til udtryk i præsidentvalget, til endelig at bringe USA med om bord i Verdenslandbroens Nye Paradigme – kræver, at vi erkender og vender vores opmærksomhed mod et langt dybere spørgsmål. I sin diskussion med medarbejdere udtalte LaRouche, i uddrag:

»Jeg ved, at det, vi nu gør, i virkeligheden ikke er så fremragende, selv om det ser strålende ud – For, hvis vi ikke ser disse overliggende overvejelser, som folk forsøger at overse – hvor de siger, 'det når vi til senere, det kommer vi til, lad være med at presse jer selv for meget' – det er det, der bekymrer mig.

Vi er kommet til noget i denne forandring, der nu finder sted, hvor vi sandsynligvis har fået en misforstået selvtillid. Det betyder ikke, at vi som sådan gør noget, der er dårligt, men det betyder, at vi ikke rigtig har fået fat i, hvad det er for et princip, på hvilket menneskehedens fremtid beror ...

Spørgsmålet drejer sig om menneskets iboende natur, som Einstein forstod i visse af sine videnskabelige arbejder. Det gjorde han! Og det er, hvad vi har mistet. Vi gik bort fra denne form for idé og besluttede at satse på en mere økonomisk fremgangsmåde ...

Vi har gjort nogle gode ting. Vi har forbedret kvaliteten af menneskeheden generelt, menneskehedens kvaliteter generelt, på basis af visse projekter, visse ting. Men, vi har mistet spørgsmålet om, hvad meningen med menneskets eksistens er. Det vil sige, af hvilken art er selve eksistensen, selve arten af det mulige menneske?

Det, vi gør, er godt, i vid udstrækning; i visse dele af verden og inden for visse af livets aspekter. Men, det er ikke det, menneskeheden rent faktisk har behov for. Mennesket må vide, hvad begrundelsen for mennesker, for menneskelige væsner, er, noget, der aldrig bliver forstået af blot og bart dødelige mennesker, der ser på sig selv i en sådan kategori ...

Hvad er betydningen, den iboende betydning, af et menneske? Af **ethvert** menneskes eksistens? Eller af alle mennesker?

Det, der nu finder sted, er i vid udstrækning fremskridt – men det er ikke endegyldigt ...

Det vi har med at gøre, er spørgsmålet: Hvad er skabelsens natur? Spørgsmålet er, hvad er den fundamentale mening med mennesket? Hvad er menneskeslægtens natur, som en universel ting? Universet er organiseret, og man må derfor tænke på et univers, der er iboende organiseret. Ikke praktisk organiseret, men iboende organiseret ...

Folk ved ikke, hvad det er, der får universet til at fungere. Hvad er det, der er karakteristisk for menneskeheden, og som gør den overlegen i forhold til alt, hvad vi ved om alle former for dyr ...?

Vi gør fremskridt; men denne form for fremskridt er ikke

tilstrækkelig til at opfylde det, der kræves af menneskeheden. Der er noget i universet, der kontrollerer og bestemmer universets betydning, som en mission.

Hvad er det, der får universet til at gøre, hvad det gør for menneskeheden funktion som sådan? Spørgsmålet er, hvad menneskeheden kan gøre for at ændre universets adfærd, som sådan?«

Foto: Mennesket og Universet – Universet, og mennesket.

De 'lamme ænders' revolte i Berlin: Historiens musik spiller andetsteds. Af Helga Zepp-LaRouche

19. november, 2016 – De store bølger af hysteri i die-hard pro-atlantiske kredse og i massemedierne, som allerede kom rullende før det amerikanske valg, har nu nået hidtil usete højder, siden Donald Trump blev valgt, og giver os en klinisk indsigt i disse menneskers mentale tilstand og opfattelse af demokrati. De foretrækker tydeligvis en præsident Hillary Clinton og en Tredje Verdenskrig som følge af hendes erklærede politik for Syrien, end de vil have en potentiel forbedring af de russisk-amerikanske relationer, som er uundværlig for etableringen af verdensfred og for opnåelse af positive løsninger for Syrien og Ukraine.

Det er i sandhed bemærkelsesværdigt: Efter at det lykkedes den

forstødte præsident Obama at finde tre dage til at bo på Berlins Hotel Adlon og dinere og tale med sin veninde Angela Merkel, og dernæst afholde et minitopmøde mellem de selvudnævnte europæiske »Seks«, besluttede de to af dem – sammen med de andre statsoverhoveder – at forlænge sanktionerne mod Rusland i endnu et år. Disse ikke-så-sikre andre var den franske præsident François Hollande (popularitetsscore 7 %), den italienske premierminister Matteo Renzi (den sandsynlige taber i den italienske folkeafstemning den 4. dec.), den spanske premierminister Mariano Rajoy (midlertidigt statsoverhoved for en minoritetsregering), samt den ulykkelige britiske premierminister Theresa May. Det er tvivlsomt, om de, med dette træk for at gøre sig selv til et bogstaveligt direktorat for Den europæiske Union, og dernæst dekretere en politik, som halvdelen af EU-medlemslandene er imod, vil bidrage til sammenhæng i EU.

Disse selvudnævnte »Seks« har tydeligvis endnu ikke fattet, at deres variant af neoliberal politik, baseret på konfrontation med Rusland og Kina, blev stemt ud i Brexit-afstemningen i juni og i det nylige, amerikanske præsidentvalg. De har ikke forstået, at en situation har udviklet sig i den transatlantiske verden, der påkaldes i den Amerikanske Uafhængighedserklæring: nemlig, at, hvis regeringerne er blevet »ødelæggere« »af formålet« med deres mandat – mere specifikt det, at garantere de uomstøttelige rettigheder til liv, frihed og stræben efter lykke – da er det folkets ret, ja, faktisk »dets pligt«, at ændre eller ophæve en sådan regering. Det »lange tog af overgreb og ulovlige tilegnelser (af magt)«, som uddybende forklares i Uafhængighedserklæringen, svarer præcis til det, som de mennesker, Hillary Clinton så foragteligt har kaldt »kurven af ynkværdige«, har måttet udstå under Obamas politik – overgreb og ulovlig tilegnelse af magt, som de ikke ønskede, skulle fortsætte under en Hillary Clinton.

De selvudnævnte Seks, og frem for alt, de totalt gale

medlemmer af medierne, der selv ikke viger tilbage for at udstede trusler mod Trump, forklædt som humor, er så fængslede i deres egen ideologi, at de ikke kan fatte denne revolutions dimension af naturlig lov.

Alligevel skriver *New York Times* den 18. nov. i en artikel på avisens forside med overskriften, »Idé i Trump-skala for en ny præsident: Byg noget inspirerende«. *Times* erklærer korrekt, at Trump kun kan forene landet, hvis han sætter gang i store infrastrukturprojekter, hvis lige er blevet totalt ignoreret i de seneste årtier. Han må bygge moderne versioner af Franklin D. Roosevelts Golden Gate Bro, Hoover-dæmning og Lincoln-tunnel. Dernæst opremsede »rekordernes avis« Roosevelts mest betydningsfulde projekter. Men artiklen er selvfølgelig langt bag efter Lyndon LaRouches program, hvor han i 2015 offentliggjorde et forslag om at bygge den Nye Silkevej i USA – et program for storstilet infrastrukturbyggeri og genindustrialisering – som ville integrere USA i Verdenslandbroen.

APEC-topmødet

I mellemtiden går »win-win-samarbejdet« for udviklingen af den Nye Silkevej fremad med syvmileskridt. Det er *det* fremherskende emne for topmødet i Asiatisk Stillehavsområdes Økonomiske Samarbejde (APEC) i Lima, Perus hovedstad, den 19.-20. nov., hvor den kinesiske præsident Xi Jinping og den russiske præsident Vladimir Putin, så vel som også den japanske premierminister Shinzo Abe, vil deltage, og hvor de også vil holde bilaterale møder. Abe havde på forhånd holdt et møde med nyvalgte præsident Trump og havde givet udtryk for dennes fremragende lederskabsevner.

Præsident Xi havde aflagt statsbesøg i Ecuador og Chile forud for APEC-topmødet, og har et statsbesøg i Peru på dagsordenen efter topmødet. Præsident Xi og Ecuadors præsident Rafael Correa aftalte et »Omfattende Strategisk Partnerskab« mellem deres to nationer, og som omfatter fast, vidtrækkende

udveksling og samarbejde inden for en bred vifte af områder. Blandt disse er en styrkelse af produktiv investering, udviklingen af relationer inden for økonomi og handel, økonomisk samarbejde og samarbejde inden for videnskab og teknologi. Kina har allerede leveret generøs hjælp til genopbygning af bygninger og steder, der blev ødelagt i det alvorlige jordskælv i april i år.

Præsident Correa gav veltalende udtryk for sin tak til Kina, hvor han understregede, at de to lande tænkte ens. Kina ønsker at bygge sin økonomi på et fundament af innovation; Ecuador søger at gå frem fra at være eksportør af varer og til at blive en vidensbaseret økonomi. Uden kinesisk finansiering og overførsel af teknologi ville dette ikke være muligt. I en fælles erklæring aflagde de løfte om at samarbejde om virkeliggørelsen af store projekter inden for områderne olie, gas, minedrift, infrastruktur, vandforsyning, omdirigering af vand, kommunikation, finanssektoren, landbrug, petrokemisk produktion, skibsbyggeri, metallurgi, papirfremstilling og opførelse af en ny videnskabs-by. I sin tale understregede præsident Correa, at præsident Xis statsbesøg var den vigtigste begivenhed i Ecuadors historie. Kan man forestille sig kansler Merkel rejse på statsbesøg til Grækenland med et sådant program? Sandsynligvis ikke. Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble bliver rød i ansigtet, når en journalist spørger om delvis gælddeftergivelse – som han gjorde det ved en konference for bankierer i Frankfurt – og dernæst dekretterer, at grækerne har levet over evne. Dette i lyset af den kendsgerning, at Trojkaens nedskæringspolitik har drevet 45 procent af grækerne ned under fattigdomsgrænsen. Den transatlantiske sektors politik er ikke »win-win«, men derimod »tab-tab« – med mindre, selvfølgelig, man er bankier eller selskabsdirektør. Nu, hvor Obamas frihandelsaftale for Asien, TPP, er lige så død som TTIP-aftalen for det atlantiske område, er det det kinesisk udarbejdede, inkluderende Frihandelsområde for det Asiatiske Stillehavsområde (FTAAP) og det Regionale Omfattende Partnerskab (RCEP), som er på

dagsordenen.

Som svar på uansvarlige medieartikler om disse handelsaftaler har officielle russiske og kinesiske talsmænd understreget, at de på ingen måde tilsigter at udelukke eller isolere USA. *Xinhua* citerede det Kinesiske Udenrigsministeriums talsmand, Geng Shuang, for at sige, at Kina ikke vil tage en ledende rolle i hverken FTAAP eller RCEP, og at handelsaftalerne er foreslået for samarbejde, og ikke for at modarbejde hinanden. Kontrasten til Obamas »USA sætter reglerne« kunne ikke være tydeligere.

Et andet vigtigt spørgsmål, som vil blive diskuteret på APEC-konferencen, er byggeriet af den bi-oceaniske jernbane fra Brasilien til Peru, fra Atlanterhavet til Stillehavet, som også vil blive bygget med hjælp fra Kina, og hvis opførelse er et vigtigt skridt i det latinamerikanske kontinents infrastrukturudvikling.

Kontrasten mellem de to paradigmer, mellem den Nye Silkevejs »win-win«-perspektiv versus Obamas og Merkels »vestlige værdifællesskab«, kunne ikke stå skarpere over for hinanden. Med førstnævnte paradigme arbejder nationer for deres fælles udviklings gensidige gavn. Med sidstnævnte er der megen snak om demokrati, frihed og menneskerettigheder, men en øredøvende tavshed omkring droneangreb, regimeskift mod legitime regeringer med hjælp fra terrorgrupper, total overvågning og livsforkortende nedskæringspolitik.

Som Abraham Lincoln engang sagde: »Man kan narre en del af folket hele tiden, og hele folket noget af tiden; men man kan ikke narre hele folket hele tiden.«

Det er på høje tid, at Tyskland befrier sig fra imperiedominansens fantasigreb, det være sig under diktat fra Washington og London, eller under afledningen med »mere Europa«. Menneskehedens fremtid kan udelukkende kun ligge i et totalt nyt paradigme, der tjener én menneskeheds interesser og

respekterer international lov – et paradigme, med hvilket hvert eneste menneske på denne planet kan udvikle sit potentiale. Og dét er præcis grunden til, at vi må samarbejde omkring den Nye Silkevej.

To af 'de lamme, transatlantiske ænder', Obama og Merkel, under førstnævntes besøg i Berlin.

Helga Zepp-Larouche: Vi må handle nu for at gribe den chance, dette valg har skabt!

Heldigvis er frihandelsaftalerne, TPP og TTIP, totalt døde; og det er en god ting, for frihandel gør absolut intet for at forøge arbejdskraftens produktivitet. Det er baseret på det monetaristiske koncept om at købe billigt og sælge dyrt; det er baseret på at outsource billig arbejdskraft til markeder for slavearbejdskraft, og det er netop det, der kvæler forøgelsen af produktivitet ved at cementere betingelserne med maksimal profit på bekostning af arbejdskraften. På den anden side, hvis man ser på de økonomiske modeller, der altid har dannet grundlag for en forøgelse af befolkningens rigdom – det, som Friedrich List, den tyske økonom, karakteriserede som Det amerikanske, økonomiske System, som han satte op som modsætning til Det britiske, økonomiske System – så er den, i øvrigt korrekte, antagelse den, at den eneste kilde til velstand er befolkningens kreativitet. Denne kreativitet, der tager form af videnskabelige og teknologiske opdagelser, transformeres til teknologiske fremskridt, der, hvis de

anvendes i produktionsprocessen, dernæst fører til en forøgelse af produktiviteten i både arbejdskraftens og i industriens kapacitet. Dette er den eneste, sande kilde til rigdom.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche kaster en politisk håndgranat i Peru

17. nov., 2016 – Stifter og præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, kastede en håndgranat af en politisk erklæring i Peru i dag, mens verdens ledere gør sig klar til at ankomme til nationens hovedstad, Lima, for at deltage i APEC-topmødet i kommende weekend. I dag holdt Zepp-LaRouche hovedtalen på den XXIII Kongres for den Peruvianske Sammenslutning af Økonomer, der fandt sted i Amazonasbyen Pucallpa, i Ucayali-distriktet i det østlige Peru, med en generel gennemgang af det forbløffende potentiale for et Nyt Paradigme for hele menneskeheden (en oversættelse af hele hendes tale vil senere blive udgivet her på hjemmesiden, - red.). Den tre dage lange kongres er arrangeret omkring emnet, »Den peruviansk-brasilianske bi-oceaniske jernbane: Virkning på Amazon-området og landets økonomi.«

Zepp-LaRouches gennemgang med titlen, »Det Nye Silkevejskoncept, konfronteret med kollapset af verdens finanssystem«, blev præsenteret via en 50 min. lang video, optaget på forhånd, der efterfulgtes af 20 min. live Q&A med de omkring 200 mennesker, der var til stede i Pucallpa. Hendes åbningsvideo blev også sendt online af landets Sammenslutning af Økonomer, til økonomiske fakulteter på universiteter i hele

landet.

Hendes tale vakte så stor interesse blandt deltagerne, med mange, der bad om en kopi, at Sammenslutningen af Økonomer vil lave en DVD til alle. Allerede som en forberedelse til kongressen havde Sammenslutningen trykt 2.000 kopier af en 60 sider lang pamflet til deltagere og andre, og som indeholdt uddrag af *EIR's Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*, Lyndon LaRouches erklæring om en politisk strategi fra 2014, »De Fire Love«, samt en introduktion af Helga om udviklingerne i den Nye Silkevej, siden *EIR's* specialrapport blev udgivet i 2014, alt sammen med det formål at skabe materiale med dybdegående idéindhold for folk at studere. De tre spørgsmål, der blev stillet under Q&A-sessionen, var alle seriøse og lød i store træk som følger:

1. Hvilken form for kreditsystem ville blive skabt til den finansielle platform for opbygning af regional infrastruktur, såsom den bi-oceaniske jernbanekorridor?
2. Hvordan kan ændringer i Kinas økonomiske mentalitet transformere verden? Hvordan kan det være med til at løse problemer, der er opstået under den eksisterende økonomiske model?
3. Fr. Zepp-LaRouche, De er kendt som 'Silkevejs-ladyen'. Hvilke principper baserer De Dem på til udviklingen af dette koncept for en global model?

Betydelige sidste-øjeblikke, logistiske udfordringer måtte overvindes for at gøre det muligt for Zepp-LaRouche at tale for Sammenslutningen af Økonomers nationale kongres. Aftenen før kongressen åbnede meddeltes det, at Ucayali Universitetet, hvor kongressen skulle holdes, var blevet lukket af en strejke, som en del af en lærerstrejke mod nedskæringer i uddannelsesbudgettet, der blev gennemført på flere statslige universiteter i hele nationen. Kongressens arrangører, der var urokkeligt engageret for at skabe de nødvendige betingelser for en politik, således, at denne sydamerikanske transkontinentale jernbanekorridor kan bringe udvikling til

deres folk, måtte med kort varsel flytte hele konferencen, og det lykkedes dem at træffe særlige foranstaltninger for, at internetadgang skulle være tilgængelig således, at Zepp-LaRouche kunne tale til dem live.

Foto: Pucallpa Plaza med San Martin springvand.

Nej, det var ikke FBI's værk: Dette er et globalt paradigmeskift

Leder fra LaRouchePAC, 15. november, 2016 – I kølvandet på diskussionerne om fundamentalt nye amerikansk-russiske og amerikansk-kinesiske relationer mellem valgte præsident Donald Trump og den russiske og kinesiske præsident, hhv., vil vi, på Asia-Pacific Economic Conference (APEC) i Peru i denne uge, muligvis få en erstatning for Obamas fejlslagne TPP »handelsaftale« at se, og i stedet få en ny handelsaftale, der er initieret af Kina, med 19 andre lande, inkl. Trumps USA. Den støtte opbygning af et nyt, økonomisk paradigme omkring den Nye Silkevejs store, »win-win« infrastrukturprojekter, vil tage endnu et stort skridt fremad. Dette er, hvad USA må tilslutte sig, med en ny, statslig kreditinstitution, og med en ny Glass/Steagall-lov, der vil nedkæmpe Wall Street.

Helga Zepp-LaRouche, som vil tale for Sammenslutningen af Peruvianske Økonomers nationale konference aftenen før APEC-konferencen, sendte dette budskab til aktivister fra New York State, der har kurs mod Washington, D.C., for at kræve Glass-Steagall:

»Først og fremmest vil jeg gerne sige hej til jer. Dette er

selvfølgelig en meget vigtig intervention, for valgresultatet i USA, som mange mennesker ikke så komme, er i realiteten en del af en global udvikling. Alle forklaringerne, som de amerikanske medier kommer med, er for det meste røgslør, eller en eller anden forløren forklaring, som f.eks., at det var FBI, der kostede Hillary valget, osv., osv.

Det, der i virkeligheden finder sted rent strategisk, er, at befolkningsmasserne i den transatlantiske sektor – i Europa, og i USA i særdeleshed – nu virkelig har fået nok af et Establishment, der vedvarende har handlet imod deres interesser. Det, de kalder »overløberstaterne« – menneskene i disse stater er ikke repræsenteret af det transatlantiske etablissement. Dette ved de, fordi, for dem, er livs- og arbejdsvilkårene i løbet af det seneste årti, kan man sige, men i realiteten i løbet af de seneste 50 år, kun blevet værre og værre. Folk er nødt til at have flere jobs samtidig for at få økonomien til at hænge sammen. Der har været mange tilfælde, hvor deres sønner, og undertiden endda deres døtre, er blevet udsendt til Irak fem gange i træk og er kommet hjem, totalt nedbrudte. Så folk har oplevet, at livet bare bliver værre for dem, og at de med Washington/New York-etablissementet intet håb har.

Man så det samme fænomen med Brexit-folkeafstemningen i Storbritannien i juni måned; som også her ikke bare handlede om flygtningene, og ikke bare handlede om de mere åbenlyse spørgsmål, selv om disse spiller en vis katalyserende rolle; men, det var den samme, fundamentale følelse af uretfærdighed, og at der simpelt hen ikke længere findes en regering, der tager sig af det almene vel. Og uanset, hvilke forklaringer, de hoster op med, så vil dette ikke forsvinde, før situationen er forbedret, og god regering er genetableret i USA og Europa, og i andre dele af verden.

Det umiddelbart næste punkt, hvor den samme vrede med al sandsynlighed vil vise sig, er ved den forestående folkeafstemning i Italien – hvor man den 4. december vil have

en folkeafstemning om en forfatningsændring og, som stemningen i øjeblikket er, som også vil blive en afstemning imod Renzi-regeringen. Renzi lovede først at træde tilbage; nu siger han, at han ikke vil træde tilbage: Under alle omstændigheder, så vil denne udvikling fortsætte, indtil man indsætter en forbedring.

Trumps valgsejr er selvsagt et åbent spørgsmål, for det står endnu ikke klart, hvad hans præsidentskab vil blive for ét; men, som Lyndon LaRouche har understreget næsten hver dag siden valget, så er dette ikke et lokalt, amerikansk anliggende. Dette er et globalt anliggende; det er et internationalt spørgsmål.

En af de væsentligste grunde til, at Trump vandt valget, er, at han, især i den seneste fase, havde understreget, at Hillary Clinton ville betyde Tredje Verdenskrig pga. hendes politik for Syrien, fordi hun ... foreslog en frontal konfrontation med Rusland. Det var præcist at ramme hovedet på sømmet, for vi befinder os på en meget, meget farlig kurs for konfrontation med Rusland og Kina.

Under valgkampagnen har Trump gentagne gange sagt, at han ville have en anden holdning over for Rusland. Og siden han blev valgt, har han talt i telefon med både Putin og Xi Jinping og i begge tilfælde sagt, at han vil arbejde for at forbedre relationerne mellem USA og så Rusland og Kina, hhv. Dette er selvsagt ekstremt vigtigt; og det andet, ekstremt vigtige spørgsmål er: Vil han følge op på sit løfte om Glass-Steagall, hvor han især i byen Charlotte atter sagde, at han ville gennemføre Glass-Steagall?

Dette er virkelig hovedspørgsmålet. For kun, hvis man gør en ende på kasinoøkonomien, som er den virkelige årsag til krig, kan situationen i realiteten bringes tilbage på ret køl. Alle de progressive – Bernie Sanders, Elizabeth Warren og selv [Nancy] Pelosi – har allerede sagt, at de vil samarbejde med Trump, hvis han vil satse på dette økonomiske program med

infrastruktur/jobskabelse/Glass-Steagall.

Vi bør lade tvivlen komme ham til gode; men, vi bør også være klar over, at hele Wall Street-slænget og de neokonservative i det Republikanske Parti vil gøre alt for ikke at få dette. Derfor må vi have denne intervention for virkelig at opdrage Kongressen og Senatet mht. det, der virkelig står på spil. Hele verden holder nu øje med – holder så at sige vejret – spørgsmålet, om der kommer en ændring til det bedre i amerikansk politik?

*Det gør der forhåbentligt. Men det vil kræve alle forholdsreglerne. Glass-Steagall som den absolutte forudsætning, uden hvilken intet andet vil fungere; men det er ikke nok. For, vi taler ikke bare om en bankreform. Vi taler om et totalt nyt paradigme i det økonomiske system. Og dette nye paradigme må defineres af **LaRouches Fire Love**, som alle må sikre sig, at de forstår, når de skal udføre denne form for lobbyvirksomhed.*

For, Lyndon LaRouche har understreget, at nøglen er at øge arbejdskraftens produktivitet. Som følge af de seneste årtiers neoliberale, eller monetaristiske, politik, er denne produktivitet i den transatlantiske sektor faldet under punktet for break-even, hvor det går lige op. Dette er grunden til, at vi må have en nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton; vi må have en politik for statskredit; vi må have et internationalt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-system; og vi må selvsagt have et 'win-win'-samarbejde mellem alle nationer omkring opbygningen af den Nye Silkevej – også internt i USA – så den bliver til en verdenslandbro.

Af ekstraordinær betydning er den fjerde af de Fire Love, der siger, at man ikke kan få en forøgelse af økonomiens produktivitet, med mindre man satser på et forceret program for at opnå fusionskraft; samt et internationalt program for udforskning af rummet. For kun, hvis man foretager denne form for avantgarde-spring i produktiviteten – fusionsteknologi vil

bringe os en helt anden, økonomisk platform. Med fusionsfaklen vil vi blive i stand til at få sikkerhed i energiforsyningen til hele planeten; man vil få nye råmaterialer, fordi man vil blive i stand til at bruge ethvert affaldsprodukt, hvor man udskiller diverse isotoper og genskaber nye råmaterialer ved at sammensplejse isotoperne, som det skal gøres.

Så det repræsenterer et gigantisk, teknologisk spring. Det samme gælder for rumfartsteknologi, for det vil få samme virkning som under Apolloprogrammet, hvor hver investering i rumteknologi, i raketter, i andre nye materialer, gav 14 cents tilbage for hver cent, der blev investeret. Og alt fra computerchips til Teflon-køkkengrej, og alle mulige gavnlige resultater, opstod som biprodukter af rumforskning.

Og for at få verdensøkonomien ud af den nuværende tilstand, især i den transatlantiske sektor, må man have denne form for kursomlægning i retning af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en forøgelse af **energigennemstrømningstætheden**. Og hele denne Grønne ideologi – som i virkeligheden er en ikke-udviklingsideologi – må erstattes; og verden må komme tilbage til den kurs, hvor det fysiske univers' virkelige, fysiske love er kriteriet for sandheden, og ikke en eller anden ideologi.«

Foto: USA's Capitol-bygning efter den første, omfattende restaurering i mere end et halvt århundrede. (Foto: USCapitol Flickr)

Efter Trumps valgsejr: Tyskland må nu gribe initiativet for Den nye Silkevej! Af Helga Zepp-LaRouche

Den »Marshallplan« på en milliard euro, som udviklingsminister Gerd Müller har foreslået, er et skridt i den rigtige retning, men slår langt fra til. Tyskland kan nu yde et enestående bidrag til det nødvendige epokeskift ved officielt at erklære, at det samarbejder med Kinas Nye Silkevej, frem for alt i genopbygningen af Mellemøsten og Afrikas industrialisering.

Download (PDF, Unknown)

Geopolitik i Washingtons interesse – eller politik for menneskehedens fælles mål? Af Helga Zepp-LaRouche

5. november, 2016 – Ganske uanset, hvem, der vinder valget i USA, så må hvert eneste land i verden derefter revurdere sin

egen, strategiske situation og sine egne, eksistentielle interesser, og give sin politik en ny retning. Ifald den høgeagtige Hillary Clinton vinder, bliver Tysklands udenrigspolitik umiddelbart stillet over for den udfordring, ikke at lade sig trække ind i en direkte militær konfrontation mellem USA og Rusland, som truer med at opstå ud fra Clintons erklærede Syrien-politik. Hvis Donald Trump vinder, vil terningerne atter blive kastet på ny.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Den kinesiske premierminister Li Keqiang og hans lettiske modpart Maris Kucinskis overværer underskrivelsen af dokumenter om bilateralt samarbejde inden for handel, transport og kultur efter deres forhandlinger i Riga, Letland, 4. nov., 2016.

**I Hamiltons fodspor:
»LaRouches Fire Love for
global,
økonomisk genrejsning
og civilisationens vækst«
Af Helga Zepp-LaRouche;
Tale til Schiller**

Instituttets konference den 29. okt. i Manhattan, New York

Men det andet område må komme fra en bevidst beslutning om, at verden behøver et nyt paradigme; at, hvis vi forbliver inden for rammerne af det nuværende paradigmes aksiomer, med geopolitik og globalisering, så mener jeg ikke, at vi kan løse det. Det, vi må gøre, er at skabe en renæssance, en kulturel renæssance, der udgår fra den idé, at mennesket ikke er et dyr, og at, selv om mange mennesker i øjeblikket opfører sig på en dyrisk måde, så er mennesket den eneste skabning, eller den eneste art, der er i stand til at overvinde enhver begrænsning af sit eget intellekt og af teknologiske vanskeligheder. Hvad som helst, menneskeheden ønsker at takle, kan den gøre.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche præsenterer det Ny Silkevejsparadigme på fredskonference i Tyskland

31. okt., 2016 – Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche var en af de førende talere på et panel om de fremtidige relationer mellem Europa, USA og Rusland, der fandt

sted den 30. okt. på konferencen, »Den store fred« i Auerstedt, Tyskland. Andre talere på panelet var professor Gerhard Schreiber (Dresden), en mangeårig ekspert i militærstrategi i flere topudnævnelser i østtyske militære institutter før 1989 og nuværende konsulent i sikkerhedspolitik; prof. Natalya Bubnova, ekspert i russiske relationer med Vesten, og som arbejder ved Primakov Nationale Forskningsinstitut for Verdensøkonomi og Internationale Relationer i Moskva; Klaus-Dieter Böhm, direktør for den private station Salve.TV i Erfurt (den eneste tyske Tv-station, der fast kører nyhedshistorier fra RT). Konferencestedet i byen Auerstedt, i nærheden af byen Jena i Thüringen, var scenen for et stort slag i 1806, hvor Napoleons hære slog de preussiske hære. »Den store Fred« afholdtes for fjerde gang dér.

Helga havde allerede præsenteret den Nye Silkevej og Verdenslandbroen, da flere initiativer blev introduceret lørdag eftermiddag, hvor der blev vist et kort klip om emnet, som blev vel modtaget af tilhørerne. Endnu engang, på panelet om søndagen, talte hun om betydningen af det nye paradigme til at gå i stedet for den akutte fare for atomkrig. Denne akutte trussel om atomkrig stammer fra det faktum, at det transatlantiske finanssystem er dømt til undergang, og at visse vestlige ledere nægter at indgå i samarbejde med kineserne og BRIKS. Hun advarede også om, at Hillary Clinton på det seneste er blevet en total krigshøg, og at hendes valg til præsident udgør en betydelig risiko for en verdenskrig. Professor Schreiber, der talte om NATO's oprustning og ekspansion mod Rusland efter 1990, med særlig henvisning til EU's skadelige rolle, inklusive udløsningen af Ukraine-krisen, støttede [det kinesiske] Ét bælte, én vej (OBOR) som et fredsopbyggende, nyt paradigme, som Europa bør tilslutte sig, og sagde på et tidspunkt, at »det er fordi, USA's politik er imod den Nye silkevej, at amerikanerne hader Dem så meget, fr. Zepp-LaRouche«.

Prof. Bubnova, der talte om de falske billeder, som Vesten har opbygget om Rusland, men som også gav udtryk for bekymring over, at Rusland er i færd med at blive trukket ind i en strategisk konfrontation, sagde mht. USA's drømme om fortsat verdensherredømme, at det ikke vil fungere, fordi store dele af verden er uenig og ikke ønsker at gå den vej, USA siger, de skal gå. Schreiber gjorde også meget ud af at påpege, at multi-polaritet er verdens fremtid, og at det vil erstatte den unipolære periode, som har eksisteret siden Sovjetblokkens opløsning for 25 år siden. Böhm talte om den amerikanske hånd bag bin Laden, al-Qaeda, al-Nusra og IS og sagde, at disse er blevet opbygget for at levere et nyt fjendebillede, efter at Sovjet-fjenden forsvandt efter 1990.

<http://der-grosse-frieden.org/referenten-2016-helga-zepp-larouche/>

»Lad os bygge det Eurasiske Tog for Fred imod truslen om en Ny Verdenskrig«

Erklæring af Helga Zepp- LaRouche og Jacques Cheminade, 21. oktober, 2016

Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse

fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøkse.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinder sig inden for vor rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

(På sidelinjen af Schiller Instituttets konference i Essen, Tyskland, den 21. oktober, 2016, om de fremtidsudsigter for Europa, som Kinas politik for den Nye Silkevej tilbyder, udstedte Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, og Jacques Cheminade, fransk præsidentkandidat, følgende erklæring:)

På intet tidspunkt siden 1945 har verden været så tæt på en ny verdenskrig, der i dag ville blive en atomkrig. Men samtidig har mulighederne for at grundlægge en ny verdensorden for fred og udvikling imidlertid aldrig været så store.

Faren for krig kommer fra et forsøg fra de vestlige magters side på, for enhver pris at opretholde deres eneherredømme over verden, på trods af den kendsgerning, at de ikke har andet at tilbyde end krige og finansiell udplyndring. Det store håb kommer fra en fremvoksende gruppe af lande, Rusland, Kina, Indien og BRIKS, der kæmper for en verden, hvor alle har ret til fremskridt gennem udvikling inden for videnskab, avanceret teknologi og industri; en verden med fred og stabilitet, baseret på organisationen for international lov, der voksede frem af sejren over nazismen, og som er inkorporeret i FN's Charter.

Det eneste alternativ til politikken med Washington-konsensus, der har ført os frem til den nuværende krise, er Kinas forslag om projektet for den Nye Silkevej, som en politik for fred og samarbejde i hele verden. Dette projekt, som allerede er en realitet for de 70 lande, der er med i det, er det største projekt for industriel, økonomisk genrejsning, der nogen har eksisteret på planeten, og som mobiliserer tæt ved \$1 billion

til videnskabelig forskning og store infrastrukturprojekter i Eurasien, Latinamerika og Afrika.

Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøkse.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinder sig inden for vor rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

1. Frankrig og Tyskland må, sammen med Kina, påbegynde konstruktionen af Silkevejens godstog for fremtiden, der kommer fra Kina og forgrener sig ud til forskellige lande i Europa. Der eksisterer allerede konvojer, men de har store vanskeligheder med at krydse alle grænser. Vi må nu forudse et Silkevejstog, der kører i et eurasiske kontinent, der 30 år frem i tiden vil være lige så udviklet, som Kina er i dag. Denne jernbanelinje, der kører på enkeltstandard-enhedsspor, og som møder minimale grænsekontroller, må, i traditionen efter Lincolns Transkontinentale Jernbane og den Transsibiriske Jernbane, være en trans-eurasiske jernbane, bygget af Fædrelandenes og projekternes Europa. Det vil blive nødvendigt, at Kina, Rusland og alle de andre lande, som toget kører igennem, indgår en aftale.
2. Frankrig og Tyskland må respondere til Kinas og Ruslands indsats for at bringe de mellemøstlige ødelæggelseskrige, der er anstiftet af de vestlige magter, til en afslutning, og for at påbegynde genopbygningen. Denne politik er ikke alene den eneste, humane respons til ikke alene den forfatning, disse lande befinder sig i, men også til den stadigt voksende strøm af immigranter til vore lande.
3. Frankrig og Tyskland må arbejde hen imod store

fællesprojekter med Kina og Afrika. En fælles rammeaftale til dette formål blev allerede underskrevet af Frankrig og Kina den 30. juni, 2015. Prioriteringen må være infrastrukturprojekter i stor skala: dæmninger, jernbaner og energi, inklusive kernekraft.

Når de vestlige eliter ikke har nogen anden politik end den, at gennemtvinge brutale nedskæringer over befolkninger for at redde en finansverden, der har været død siden krisen i 2008; når den eneste måde, hvorpå vesten kan opretholde sit eneherredømme, er gennem deployering eller tolerance af blodige nazister i Ukraine og grusomme jihadister i Mellemøsten, kan vi med Kina klart sige, at, dersom Vesten ønsker at bevare Himlens mandat til at regere, må den forandre sig.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Tysklands Conrad Adenauer og Frankrigs Charles de Gaulle mødes i Paris i september, 1963.

**»Tysklands potentielle rolle
i udviklingen af
Verdenslandbroen«
Hovedtale af Helga Zepp-**

LaRouche, Schiller Instituttets konference i Essen, 21. okt., 2016

Kan menneskeheden, konfronteret med alle de kriser, vi ser for vore øjne, etablere et verdenssystem, i hvilket folkene kan leve sammen i fred? Er menneskeheden i stand til at definere et højere fornufts niveau, eller er vi tvunget til – ved at holde os til de vante, og veltrampede, stier – at ramle ind i en stenmur og muligvis miste civilisationen for altid?

Jeg er overbevist om, at det er muligt at finde dette højere fornufts niveau, og at gøre det til virkelighed. Ligesom den gamle Silkevej, under Han-dynastiet for hen ved 2.000 år siden, ikke blot var et middel til vareudveksling, men også til udveksling af teknologi, kultur og filosofi – og således førte til en enorm forbedring af levestandarden i alle de nationer og regioner, der deltog – således er jeg også overbevist om, at det er muligt at sætte en Ny Silkevej, en ny politik for at knytte nationer sammen, på dagsordenen i dag.

Download (PDF, Unknown)

»Potentialet for Frankrig og

hele Europa i opbygningen af Verdenslandbroen« Tale af Helga Zepp-LaRouche til Schiller Institut-konference i Lyon, Frankrig

»Hvad skulle således holde Europa tilbage fra fuldt ud at tage imod Kinas tilbud om »win-win-samarbejde« om at forlænge den Nye Silkevej til Øst- og Centraleuropa, Balkanlandene, Sydeuropa og, frem for alt, om at genopbygge det krigshærgede Mellemøsten og om at påbegynde den presserende nødvendige industrialisering af Afrika, og således virkeliggøre den eneste politik, der kan forhindre et endnu mere rædselsfuldt forløb af flygtningekrisen?

Svaret er indlysende. Den amerikanske administration og Storbritannien insisterer på ideen om en unipolær verden, som i denne form allerede er ophørt med at eksistere. Den transatlantiske verden står umiddelbart for, med fuld kraft at brase lige lukt ind i Thukydid-fælden[1], som den tidligere, amerikanske formand for generalstabscheferne, Martin Dempsey, gentagne gange har advaret om. Og Europa har hidtil været fanget i det gamle paradigme, hvor det tilpasser sig et Washington-konsensus uden at stille mange spørgsmål.«

[1] Gr. Historiker, ca. 460-400 f.Kr.; advarede Republikken Athen, der var blevet et Imperium, om, at det ville forårsage sin egen undergang ved at indlede imperie-krige.

Schiller Institut-symposium i Tyskland kræver, at Tyskland tilslutter sig den Nye Silkevej

Fredag, den 21. oktober, 2016, afholdt Schiller Instituttet et heldags-symposium i Essen, Tyskland, om Tysklands prospekter i den Nye Silkevej. Ved begivenheden, med 120 deltagere fra det videnskabelige, industrielle og diplomatiske samfund, var der talere fra Tyskland, Frankrig, Kina og Etiopien, som alle fokuserede på mulighederne for økonomisk og videnskabeligt fremskridt, baseret på deltagelse i Kinas program for Ét bælte, én vej (OBOR), som blev initieret af den kinesiske præsident Xi Jinping, og ligeledes baseret på årtiers indsats fra Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche og hendes mand, den amerikanske, politiske økonom og statsmand, Lyndon LaRouche, for at promovere et nyt paradigme for relationer imellem nationalstater på hele planeten, baseret på menneskehedens fælles mål, inklusive fremskridt inden for alle pioner-områder inden for videnskab.

Konferencens hovedtale blev holdt af Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche, der fokuserede på det presserende nødvendige i, at Tyskland bliver fuldt ud engageret i projekter i Ét bælte, én vej, som allerede har transformeret Eurasiens økonomiske og politiske landskab. Hun

understregede, at fordelene for Tyskland og Europa ville gå langt videre end til den åbenlyse økonomiske fremgang og også et langt stykke hen ad vejen ville nedkæmpe det fremstød for krig med Rusland og Kina, som for nylig har nået et farepunkt ud over noget som helst, vi har set siden Cubakrisen i 1962.

Så længe, Obama-administrationen fortsat er ved magten i Washington, vil fremstødet for en strategisk konfrontation med Rusland og Kina imidlertid eskalere, og kunne overskride tærsklen til en »varm« krig – endda til en atomkrig, med udslettelse til følge. Det faktum, at EU-statslederne, der mødtes i Bruxelles i sidste uge, ikke kunne nå til enighed om nye sanktioner mod Rusland, er et fingerpeg om den voksende frygt for, at udbruddet af en strategisk konfrontation er umiddelbart forestående.

Zepp-LaRouche præsenterede en detaljeret gennemgang af fremskridtene mht. gennemførelsen af den Nye silkevej og den Maritime Silkevej, de to hjørneste i OBOR-projektet.

✘ Flere af de andre prestigøse personer fra det diplomatiske og videnskabelige samfund holdt også taler under panelsessionerne. Talerne inkluderede to kinesiske regeringsfolk, inkl. Zhang Junhui, som repræsenterede den Kinesiske Ambassade i Tyskland; og professor Shi Ze fra Kinesisk Institut for Internationale Studier, der også er direktør for Kinesisk Center for Shanghai Samarbejdsorganisations-studier. M.M. Haile, Etiopiens generalkonsul i Frankfurt, holdt en tale, så vel som også den franske præsidentkandidat, Jaques Cheminade fra partiet Solidarité & Progrès. Flere prominente tyske videnskabsfolk og industrifolk talte ligeledes under panelerne, inkl. prof. dr. Reinhold Meisinger, professor i mekanisk ingeniørvidenskab ved Nürnbergs Universitet og en verdensførende ekspert i maglev højhastigheds-transportssystem (maglev: *magnetic levitation*: 'svævetog', -red.); Willi Pusch, der er en førende fortaler for et Bonn-Rhin-Mainz-tunnelprojekt; Dieter Ameling, tidligere præsident for Tysk Stålforbund og formand for

Stålinstituttet VDEh (ty: Stahlinstitut VDEh); samt prof., dr. Reinhart Poprawe fra Fraunhofer Institut for Laserteknologi i Frankfurt.

Konferencen, i hvilken også den amerikanske økonom og statsmand Lyndon Larouche deltog, blev animeret af en dyb følelse af optimisme mht. Tysklands og Eurasiens fremtidsudsigter, hvis Forbundsrepublikken (Tyskland) bliver fuldt ud integreret i visionen for Ét bælte, én vej. Under panelet med prof., dr. Poprawe fik man en lang dialog om forholdet mellem klassisk musik og klassisk kultur og promoveringen af videnskabelig opdagelse og innovation.

Foto: Stifter og præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, holder hovedtalen i Essen.

»En ny finansarkitektur og en renæssance af klassisk kultur er presserende nødvendigt«

Med udskrift af Helga Zepp-LaRouches hovedtale til konferencen:

»BRICS topmødet: Alternativer

for en Verden i Krise«

13. oktober, 2016 – Helga Zepp-LaRouche holdt følgende hovedtale, »En ny finansarkitektur og en renaissance af klassisk kultur er presserende nødvendigt« ved en videokonference den 13. oktober med titlen: »BRIKS-topmødet: Alternativer for en Verden i Krise«, som blev afholdt med samtidige møder i Guatemala City, Mexico City og Lima, Peru. Møderne i disse tre byer var forbundet live via Google Hangouts on Air, og en paneldiskussion fulgte efter fr. Zepp-LaRouches bemærkninger, med dr. Mario Roberto Morales (professor ved San Carlos Universitetet, Guatemala), dr. Horacio Sanchez Barcenas (vicepræsident for den Nationale Sammenslutning af Økonomer, Mexico) og Luis Vasquez Medina (EIR, Peru). Begivenheden blev sponsoreret af Centret for Latinamerikanske Studier ved fakultetet for politisk videnskab ved San Carlos Universitetet, Schiller Instituttet og *Executive Intelligence Review (EIR)*.

Det følgende er det engelske udskrift (i udkast, er ikke redigeret) som forlæg til oversættelse:

Helga Zepp-LaRouche Message to Ibero-America Events
Thursday, Oct. 6, 2016

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Good day. Thank you so much for inviting me to address your conference. The world is in a very, very dangerous situation. Everybody who watches the strategic development every day can see how the confrontation between the United States and Russia is increasing. Just a few days ago, the official coordinator for the cooperation with Russia of the German government said in the 2nd channel of German TV, that a direct military confrontation between the United States and Russia can no longer be excluded. Now, it's not that this is

something new, but the fact that a representative ... What he referred to was the complete breakdown of negotiations between Russia and the United States over the Syria crisis. And there is the immediate danger of an escalation if the policies of such people as General Petraeus or Sen. John McCain would be implemented.

And I think everybody knows that if it would come to war between Russia and the United States, it would be a global war, and it would lead to the annihilation of all of mankind in all likelihood.

Now, there is a second danger to civilization which could also lead in the end to a nuclear war, and that is that we are about to face a total collapse of the trans-Atlantic financial system, much, much worse than 2008. The IMF has named Deutsche Bank as {the} bank with the most risk in the whole global financial system, and depending on what will be the outcome of both the IMF/World Bank annual meeting in Washington right now, where the CEO of Deutsche Bank, John Cryan, went to, but also at the same time to negotiate with the Department of Justice to reduce the fine of \$14 billion which the DOJ had fined Deutsche Bank for criminal manipulations before the secondary mortgage crisis in 2007-2008, from \$14 billion to only \$5 billion, because \$14 billion would mean de facto the insolvency of Deutsche Bank.

Now, the German daily {Die Welt} said what Cryan is doing is a "chicken game," that Deutsche Bank has \$42 trillion worth in outstanding derivatives, and that is enough if Deutsche Bank

goes

bankrupt, to bring down the entire financial system, and according to the old wisdom, if you have enough debt you can impose the conditions how this debt will be renegotiated; but {Die Welt} basically said, this is a chicken game which nobody would survive.

Now, Deutsche Bank is maybe the worst case, but by far not

the only one. Deutsche Bank, as I said, has \$42 trillion in outstanding derivatives, that is about 12 times the entire GDP of

the German economy per year, and it's still about 3 to 4 times the GDP of the entire European Union. Therefore, it is obvious

that if Deutsche Bank collapses, neither the bail-in law which is

by now law in the entire European Union, nor bail-out would be sufficient to solve the problem. And if you look at the engagement of these derivatives with the banks which are counterparty to Deutsche Bank, it involves the entire too-big-to-fail banking system of the trans-Atlantic system, and

if Deutsche Bank goes without state intervention, and that is obviously not the solution either, it could be like the super-nova, basically evaporating in a very brief time.

A similar situation is true for the Italian banks, for the

British banks after the Brexit, and one should not overlook that

all of these banks have large fines to pay for crimes. Deutsche

Bank had to pay because they manipulated and cheated the customers in the real estate market in the United States.

Wells

Fargo just had a hearing in the U.S. Congress because they set up

2 million fraudulent, fictitious bank accounts to steal. Then

you have HongShang banking corporation, which is openly laundering the entire drug money of the Mexican drug mafia. They

all were involved in the LIBOR manipulation, which caused the three-digit billion losses for the customers.

We are for sure heading towards an October crisis. This is not going to be a crisis after the U.S. election: This is now. And all the means of the central banks, quantitative easing they have been doing since 2008; negative interest rates, which kills the savings of the population; and now they're talking about "helicopter money" which is really the last straw. All of these tools do not function any more.

There is a remedy, and that is, you have to implement immediately the Glass-Steagall banking separation law, exactly what Franklin D. Roosevelt did in 1933. Lyndon LaRouche has enlarged that conception to say, we need Glass-Steagall, that is, you have to write off the speculative part of the banks; but then you have a lack of liquidity and therefore, you have to have a credit system in the tradition of Alexander Hamilton, which issues new, large credits for productive investments. But you also have to increase the productivity of the economy, you have to have a science driver, and the best for that is international space cooperation and vanguard technologies which go along with that.

We also need what Roosevelt did at the time, a Pecora Commission. Pecora was the New York State attorney, who investigated the CEOs of the Wall Street banks under oath at the

time, to then send many of them to jail. And as a leading banker contact told us, if you don't do that, you cannot reinstate the confidence in the banks, because people have lost completely confidence in the system which is obviously more criminal than not.

There is good reason that this can be done. Because in the United States both parties, the Republicans and the Democrats, have the Glass-Steagall Act in their platforms and despite the fact that Hillary Clinton is not for Glass-Steagall, it is important that in times of crisis such provisions are there. And there is a renewed optimism that you can mobilize the Congress, even if normally people have little hope that the Congress will do something useful, they just did by voting up the JASTA bill overriding the veto of President Obama in respect of the ability of the families of the victims of September 11th, to sue the Saudi government. This is a tremendous victory, because what was victorious in this situation was a sense for justice: That it was completely unjust that the victims of the September 11th terrorist attack would not have the ability, and the families in particular would not have the ability, to bring the criminals responsible for that terrorist act to court. And that has now occurred, and there is a tremendous sense that you can move, once people are united for a good plan, and once they act together.

Now, there is an equal yearning for justice concerning the banking system. The banking system which has provided

unbelievable profits for a few, where bankers which provably are criminal can get away with bonuses of hundreds of millions of dollars, while the people they are looting, more and more of them become completely impoverished.

The other important aspect about this is that the alternative financial system is already in place. Since 2013, when President Xi Jinping announced the New Silk Road, there has been an unbelievable development, in the tradition of the ancient Silk Road of 2,000 years during the Han Dynasty, which at that time was an immense exchange, not only of goods, but of culture, of ideas, and most importantly of technologies, of the ability how to produce silk, how to make porcelain, and other such vanguard technologies of that time; the idea is now that the same kind of exchange has been occurring since three years among the nations of the New Silk Road, but with modern technologies.

This is the largest infrastructure plan in all of human history: It's about twelve times larger than the Marshall Plan was which was helping to reconstruct Europe after the Second World War, in terms of actual buying power. It right now encompasses \$1.4 trillion; it already involves 43% of the world economy, and 4.4 {billion} people, 70 countries, are cooperating around it. It is the only long-term development strategy under the leadership of China right now. As a matter of fact, it's the only strategic plan to overcome this present geopolitical confrontation I mentioned in the beginning, because it is

based

on the idea of a "win-win cooperation" of all countries on this planet.

Very important, in respect to the financial crisis, these countries have started to set up an alternative financial system.

They have started the Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB), where immediately about 70 countries wanted to be founding members, despite enormous pressure from the United States not to do so. Even close allies of the United States, like Great Britain, Japan, South Korea, Germany, France, and Canada, they all wanted to be founding members of this new bank,

which has a starting capital of \$100 billion, which can be expanded, and will be. They also have created the New Development Bank, that is the bank of the BRICS countries; the New Silk Road Fund of \$40 billion; the Maritime Silk Road Fund;

the Shanghai Cooperation Organization has created a new bank; and

they have created something called the Contingency Reserve Arrangement which began as a pool of \$100 billion, helping the BRICS countries and other developing countries to fend off manipulative speculative attacks like those of George Soros and

other speculators.

It is very important that this idea of the New Silk Road is expanding with an unbelievable speed, and many countries, not only in Asia, but also in for example, Eastern and Central Europe

are picking up on it. There is now a cooperation between China

and Greece, Serbia, Hungary, Czech Republic and even Poland, all

working on high-speed trains on infrastructure cooperation. And the idea is to extend this kind of a New Silk Road into the Middle East and into Africa, to address the very, very dramatic situation there, to reconstruct the Middle East after the war, and to develop Africa, so that also the refugee crisis, which is one of the largest humanitarian crises in the world ever, to create conditions where Africa and Southwest Asia are being industrialized so that people do not want to leave their home, but rather, help to build up their nations.

All of this is not just business. The Silk Road is by no means only infrastructure in the narrow sense, connecting A to B through trains and ships, but it is also not just a replacement of American imperialism by Chinese imperialism, which is what some media are trying to insinuate. The New Silk Road, put on the agenda by China, is truly a completely different model of cooperation among states: It is based on dialogue, partnership and cooperation; and China does not want to be a new hegemon, but wants to have cooperation with all countries based on a "win-win" mutual benefit, where each country has their own advantage.

China has said many times, as a matter of fact, Xi Jinping has used the formulation that what is needed is a "community of shared destiny." Now, this is what the Schiller Institute has promoted for 25 years when we proposed the Eurasian Land-Bridge when the Soviet Union collapsed, and expanded it in the 25 years

since, that the Silk Road must become the World Land-Bridge,
we
always have said that we need a completely new paradigm based
on
"win-win cooperation"; and that is exactly what is now pushed
by
China.

Now people always have suspicions, "what is the real
aim of
China?" But I have come to the absolute conclusion, that
China
{means} exactly what they're saying, that the world must not
be
run on the basis of a zero-sum game, but on the idea of a
harmony
of all nations.

Now, 2016 is the 2,567th birthday of Confucius and you
have
right now a total revival of Confucian philosophy, in all of
China, in all schools, universities, cities, and there is
right
now a two-and-a-half-thousand-year-old history of Confucian
tradition in China, with the very short except of the ten
years
of the Cultural Revolution. And that has shaped the Chinese
mind
to a very large extent, the Confucian idea that the world
should
be organized in a harmonious way, by allowing the harmonious
development of all nations, of all families, of all
individuals;
and that a country cannot do well, if its neighbors are not
doing
well. The idea of Confucius that politics must be based on
love,
now that is associated with the idea that politics has only
one

aim, and that is the happiness of people, an idea which used to belong the American Declaration of Independence, and an idea which is also very, very known in the history of European humanism.

Confucius also taught that people have to have a lifelong learning, and that they should perfect themselves without limit, and that the highest ideal of man is the {chun tzu}, the wise man who is basically perfecting himself in the highest degree. And out of this comes the idea that the sage king is morally much more attractive than the hegemon. This is the same idea as Plato's "philosopher king," that only the wisest and most moral people should rule.

Now, while the hegemon rules by forcing the underlings into submission, the wise king and the wise leadership is elevating the people through inspiration. At the recent G20 meeting in Hangzhou, which occurred for the first time under the leadership of China, they have made a wonderful proposal to put the whole world economy on the basis of innovation and to share whatever scientific and technological breakthroughs are being made, immediately, with all other nations, but especially the developing nations, so that their development is not being held up.

Since then, they have announced scientific and technological cooperation among the countries along the New Silk Road; they opened up science and technology parks, huge exchange of scientists and youth, in order to spread these ideas in the quickest possible way. All of these policies are a reflection

of
the Confucian philosophy.

If you study it more closely, you will realize there is a tremendous affinity between Confucian thinking and European humanism. They are much closer and much more related than most people are aware. While in China, a Confucian Renaissance is fully underway, it is the West which is in urgent need of such a cultural renaissance.

The Western world has plunged into a terrible moral degeneracy and decadence: If you look at the drug addiction, for example, well the case of Mexico, for example, is famous: The drug lords have taken over much of the country. But in the United States the drug addiction is the most important cause for the rising suicide rate which has quadrupled since 2001, since Bush came into office, suicides in all age groups. If you look at the violence in the United States, but also in other Western parts, you have the police violence, you have the school shootings, you have pornography, you have the total brutalization of behavior, which almost is a breakdown of civilized relations among people. I don't want to go into this more deeply, because you all know it.

So we need urgently, if you want to save humanity, we need a Renaissance of Classical culture. We have to go back to an image of man which emphasizes that, which separates man from all other

living species and that is the creativity of the mind of the human being. The problem with popular culture is that it {de}-emphasizes this creativity. Pop music, for example, if young people go to discos, it almost always goes along with drug consumption, with something which destroys the creative faculties of the mind.

We need a Classical culture which emphasizes the beauty of the best traditions of Greece, for example, Greek architecture, Greek historical dramas, Greek philosophy, but also the beauty of Dante, of Petrarca, of the Italian Renaissance; in the Spanish culture, of the Andalusian renaissance, of Cervantes, of Goya; in Germany, the Schiller, Beethoven, and many other great thinkers.

Now, why is Classical culture so absolutely important? Rather than being a soap opera, where you add irrational emotions one after the other, without rhythm or rhyme, you have in Classical culture either a poetical or a musical idea, and then, according to very strict principles of composition, you develop that idea until it is exhausted, in a thorough-compositional way; and then you come to a conclusion on a higher level of reason. And when you train your mind in this way, in Classical thinking, you become more creative. And it also leads to an education of the emotions. Because if you only rely on your senses, you are just reacting. That is why Friedrich Schiller demanded the

aesthetical education of man: Namely, through Classical art, the aesthetical education teaches man to feel more noble and to education your emotions up to the level of reason, so that you can blindly follow your impulses because they will never tell you anything different than what reason commands. This is why we have to reintroduce beauty into art, and the great German poet Friedrich Schiller said "Art which is not beautiful should not be called art."

In the Greek Classical period, you had the ideal of the identity of the beautiful, the truthful, and the good. And you cannot be truthful if you are not trying to develop the idea of beauty, and you cannot develop the good without being truthful. So there is an inner connection between these because they address the same faculty in the human mind.

The future of mankind very clearly will be in space. If you look at the evolution of man, or even of life as it developed through photosynthesis from the oceans to land, from lower to higher species, and eventually the creative mankind, man settled at the rivers and oceans first; then through infrastructure development, opened up the landlocked areas of continents. And now with the New Silk Road we are completing that phase of the evolution, where man through infrastructure, develops the landlocked areas of all continents. And the natural extension of that infrastructure development will be the opening up near space, probably first a colony on the Moon, and that will be the

launching pad for future space operations as our energy sources become more dense, and we will be able to even understand much better what is the position of our planet in the Solar System, in the Galaxy, and we will develop a much deeper understanding about the laws of the universe and the relationship of creative mentation to that Universe, because our mind is obviously not outside of the universe, but it's part of the universe, and it is the most developed part.

A lot more studies have to be made about that connection between the mind and the universe at large, and the better we understand that connection, the more rational we will become as a human species. The great German space scientist Krafft Ehrlicke developed the beautiful notion of the "extraterrestrial imperative," saying that man only becomes truly adult when we try to understand and conquer space more deeply, because man will only become fully rational when we do that. And Krafft Ehrlicke, who was a close friend of ours, said at the end of his life, that the importance of great Classical art was absolutely crucial, because if science is developed that does not yet say whether it's applied for something good, or for something bad; it is always man who applies that science which makes the difference. And therefore, the aesthetical and moral education to beauty and to the good is what will make the longevity of the human species possible.

Now, this is why we are saying, so emphatically, that

the economic development of the New Silk Road must be combined with a Classical Renaissance of Classical culture, and that we must bring forward the best traditions of each culture, of Chinese poetry and philosophy, of Chinese painting, of Indian philosophy, of African wonderful philosophical contributions from the time of Timbuktu; of other great cultures, which each, at one point had a high phase in their culture, like the Arab Renaissance of the Abbasid Dynasty at which point the Arab culture was the most developed.

What we have to do, is we have to make the best phases of these periods known, and then have a dialogue between these cultures and then out of that will generate love for the other culture; and we will indeed reach a new paradigm of civilization.

If we make that cultural universal heritage known to all children, in the universal education, I think the future will be that such geniuses as Bach, Schiller, Einstein, will not be such an exception. There will never be a second Einstein, but we will have many, many geniuses because we will provide children with a much, much better opportunity to unfold all the potentials which are embedded in them.

Now, I think we are not only on the verge of a potential global war, but with the New Silk Road we are also at the edge of

entering a completely new paradigm of civilization, what I like to call the "adulthood of mankind," and not any more behaving like stupid two-year-old little boys kicking each other in the knee.

So we are really at an important historical moment, and I would ask all of you to join in a Renaissance movement, because I'm absolutely optimistic that if all good people on the planet are working together to this aim, we can do it.

Er klokken ét minut over tolv?

Globalt finanskrak og krigsfare!

Af Helga Zepp-LaRouche

9. oktober, 2016 – Vejrudsigten varsler storm: Den umiddelbare trussel om det transatlantiske finanssystems sammenbrud hænger som et damoklessværd over verden, og den dermed nært forbundne strategiske konfrontation mellem USA og Rusland kan hvert øjeblik forvandle den allerede eksisterende kolde krig til en

direkte militær konfrontation, og dermed til menneskehedens mulige udslettelse. Der findes en løsning, men den kræver, at man omgående vender sig bort fra geopolitik, og at man til gengæld vedtager en ny tankegang på basis af et helt nyt paradigme.

»Hvor varm bliver den nye kolde krig?«, spørger avisen *Bild* i en overskrift. Den tyske Forbundsregerings chefkoordinator for Ruslandsrelationer, Gernot Erler, udelukker ikke længere en direkte konfrontation mellem USA og Rusland; Wolfgang Ischinger, chef for den årlige sikkerhedskonference i München, anser denne fare for at være »betragtelig«. I *New York Times* advarer sikkerhedseksperterne Steven Simon og Jonathan Stevenson: Sandheden er, at det er for sent for USA at blive dybere involveret i Syrien-konflikten uden at løbe risikoen for en storkrig.

Dette er en absolut realistisk fare, men fakta om denne akutte fare og måden, den fremstilles på i den overvejende del af de vestlige medier, kan kun anses for at være direkte propaganda som forløber for krigen, hvor den forestående krigsmodstander, i dette tilfælde Putin, dæmoniseres. Den syriske befolknings lidelser er uudholdelige, men begivenhedernes rette kronologi forties. Hvem er ansvarlig for politikken med regimeskifte? Hvem har siden 1975 spillet »det islamiske kort« ud mod Sovjetunionen og uddannet de grupperinger, der hele tiden skifter navn – fra Mujahedin til al-Qaeda, al-Nusra, ISIS osv. – samt forsynet dem med våben helt frem til i dag, sådan, som blandt andre Jürgen Todenhöfer endnu engang har understreget i sine seneste interviews? Hvem har mørklagt de sande omstændigheder omkring 11. september? Hvem har ført krig mod Afghanistan, Irak, Libyen og Syrien på grundlag af bevidste løgne? Hvem er blind over for Saudi-Arabiens barbariske krig mod Yemen?

Udenrigsministrene Kerry og Lavrov havde netop forhandlet en våbenstilstand for Syrien på plads, da det amerikanske flyvevåben »ved en fejltagelse« bombarderede nogle syriske hærstillinger, hvis position havde været kendt i et halvt år,

dræbte 60 soldater og sårede yderligere hundrede, for dernæst, uden nogen som helst beviser, at gøre de russiske styrker ansvarlige for angrebet på FN's nødhjælpskonvoj. Heraf drog den russiske regering den slutning, at Obama-administrationen ønskede at sabotere Kerrys strategi, og opsagde aftalen om afskaffelse af plutonium, der kan anvendes i våben, samt bekendtgjorde deployeringen af missilforsvarssystemerne S-300 og S-400 til Syrien. Situationen taget i betragtning udgør kravet om oprettelse af flyveforbudszoner og såkaldte sikkerhedszoner langs den tyrkiske grænse, der naturligvis kun kan gennemføres med militære midler, en direkte hensigtserklæring om en konfrontation med Rusland.

Talsmanden for det russiske Forsvarsministerium, Igor Konasjenkov, advarede alle dem, der legede med tanken om direkte militære operationer mod den syriske hær, om, at S-300- og S-400-missilforsvarssystemerne havde nogle overraskelser til dem og advarede mod den illusion, at de skulle kunne indsætte *stealth*-fly. Den russiske viceudenrigsminister Sergej Ryabkov kommenterede Washingtons udmelding om at indstille alt samarbejde med russerne om Syrien med, at beslutningstagerne i USA ikke lod sig lede af kølige overvejelser, men af følelser, og sagde: »På baggrund af det dybe, følelsesmæssige sammenbrud, vi kan iagttage, kan de træffe en hvilken som helst beslutning.«

Man kan med god samvittighed gå ud fra, at beslutningstagerne bag kulisserne i USA heller ikke mht. det transatlantiske finanssystems tilstand lader sig lede af kølige overvejelser. For, hvis dette var tilfældet, så ville de indrømme det neoliberale, monetaristiske systems bankerot og gå i gang med en omgående reorganisering af dette på basis af en global Glass/Steagall-bankopdeling. I stedet forsøgte IMF og Verdensbanken, ved deres halvårlige møde i Washington, at videreføre deres mislykkede politik og fremførte det hårrejsende argument, at det er opkomsten af alle de populistiske protestbevægelser mod deres politik, der er ansvarlig for krisen, hvilket er lige så absurd som kravet om,

at Kina og Indien skal indstille deres kreditudstedelser. IMF kritiserer lige præcis verdensøkonomiens eneste to vækstmotorer!

I private samtaler mellem nogle af deltagerne på mødet herskede der derimod åbenlys forfærdelse over den kendsgerning, at hele det europæiske og amerikanske banksystem ikke blot er håbløst bankerot, men at dets kriminelle karakter desuden havde medført noget, der er dødbringende for finanssektoren, nemlig en total tillidskrise. Det udtalte problem var og forbliver fortsat Deutsche Bank med dens eksponering til derivater til 42 billioner euro – et beløb, der er omkring tolv gange så stort som hele den tyske økonomis årlige bruttonationalprodukt! Og alle de banker, der angiveligt skulle være for store til, at man kan lade dem gå ned, er modparter i Deutsche Banks derivatkontrakter og kunne blive revet ned i afgrunden sammen med den. *New York Times* klagede, at Deutsche Bank kunne vise sig at blive den nye Lehman Brothers og citerede Harvard-professoren Hal Scott, der sagde, at han håbede, der fandtes en global strategi for denne kendsgerning – for intet mindre end dette ville være i stand til at løse problemet.

For at afvende den nedsmeltning af det transatlantiske finanssystem, der står umiddelbart for døren i oktober eller allersenest november, og som ville føre til et globalt kaos og bringe krigsfaren op på kogepunktet, er der hidtil kun fremsat ét eneste anvendeligt forslag: En omgående, koordineret indførelse af de **Fire Love**, som Lyndon LaRouche allerede den 18. juni, 2014, foreslog:

* **For det første:** Den omgående genindførelse af Glass/Steagall-bankopdelingsystemet, og vel at mærke i den totalt uforandrede form, som Franklin D. Roosevelt satte i kraft i 1933. Dette ville i praksis betyde afskrivning af langt den største del af den ubetalelige gæld og de udestående derivatkontrakter.

* **For det andet:** Der må, i hver eneste stat, oprettes et nationalt banksystem i traditionen efter Alexander Hamilton, og som erstatter kreditgivningen fra angiveligt uafhængige

centralbanker til gunst for spekulanter, gennem det eksempel, som Hamilton skabte, og som blev anvendt af Lincoln, Franklin Roosevelt, såvel som også af den tyske Kreditanstalt for Genopbygning (*Kreditanstalt für Wiederaufbau*), til at genopbygge Tyskland (efter Anden Verdenskrig, -red.).

* **For det tredje:** Der må skabes et internationalt kreditsystem, hvis opgave er at øge produktiviteten i realøkonomien og befolkningens levestandard i alle nationer, hvilket kan finde sted gennem fremme af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en reel forøgelse af energigennemstrømningstætheden i produktionsprocessen.

* **Og for det fjerde:** Videnskab som drivkraft for økonomien, som kan opnås gennem et forceret program for at beherske og anvende kernefusionsteknologi, såvel som gennem et internationalt samarbejde om rumfart.

Det kommer ikke som nogen overraskelse, at tilskyndelsen til en sådan reorganisering af finanssystemet ikke kommer fra USA eller Europa. Det, der kommer nærmest til LaRouches forslag, blev derimod fremlagt af Kina på det seneste G20-topmøde i Hangzhou, hvor de her foreslog en ny, global finansarkitektur og en nyorientering af verdensøkonomien på grundlag af innovation og vækst. Man kan således gå ud fra, at disse forslag vil blive genstand for nye initiativer på BRIKS-staternes årlige konference, i år i Goa, Indien, midt i oktober. Betydningen af de banker, som er blevet skabt af Kina og BRIKS-landene, såsom Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), Den nye Udviklingsbank (NDB; 'BRIKS-banken'), Silkevejsfonden, den Maritime Silkevejsfond, såvel som Valutareservefonden (BRIKS' Contingency Reserve Arrangements), vil vokse.

Med hensyn til USA, så har LaRouche krævet, at den amerikanske Kongres omgående vender tilbage fra valgkampen (i de enkelte medlemmers egne valgdistrikter, -red.) til Washington, for omgående at vedtage Glass/Steagall-loven. Dette er, i betragtning af Wall Streets skarpe modstand mod denne lov, ganske vist ingen nem opgave, men Wall Streets magt er

skrumpet voldsomt på grund af befolkningens vrede over den kriminelle karakter af mange af disse banker, som ikke mindst pga. de voksende bøder for deres bedragerier er ved at gå bankerot. Salg af giftige værdipapirer til godtroende kunder, manipulation med LIBOR-rentesatsen, oprettelse af millioner af falske konti, forfalskede regnskaber, pengehvidvask osv. – listen er alenlang.

I Amerika har LaRouche-bevægelsens udbredte mobilisering, sammen med familierne til ofrene for 11. september, førstehjælpsfolk, brandmænd og andre institutioner, ført til den banebrydende succes med Kongressens afstemning, hvor præsident Obamas veto mod JASTA-loven blev underkendt. Til denne succes kommer yderligere de mere end to hundrede organisationer, der har til hensigt at gøre kongresmedlemmernes og senatorernes holdning til Glass-Steagall til det afgørende kriterium for at vælge dem til november, og som nu vil konfrontere kongresmedlemmerne med deres ansvar i disses egne valgkredse.

Vi må, gennem en bred mobilisering af befolkningen, også tvinge parlamenterne i Europa til omgående at afslutte kasinoøkonomien ved at indføre en Glass/Steagall-bankopdeling, sætte en ny kurs for den økonomiske politik i overensstemmelse med LaRouches Fire Love og, sammen med Kina og Rusland og et forhåbentligt, gennem Glass-Steagall, reorganiseret Amerika, genopbygge de lande, der er blevet ødelagt af meningsløse og barbariske krige. Opbygningen af Den nye Silkevej til at strække sig ind i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, samt Afrika, er her ikke blot den eneste humane løsning på flygtningekrisen, men også et spørgsmål om Europas moralske overlevelse.

Krigsfaren kan kun overvindes, hvis vi i stedet for den geopolitiske konfrontation indfører et helt nyt paradigme for internationalt samarbejde omkring menneskehedens fælles mål.

Amerika må bringes ind i det Nye Paradigme – En strategi for sejr. Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche til seminar i Houston, Texas

Krafft Ehricke var en nær ven til os, og især i de seneste år af hans liv havde jeg mange samtaler med ham, om relationen mellem videnskab og kultur. Han var absolut overbevist om, at Schiller Instituttets bestræbelser var absolut afgørende, for han sagde, at vi må tilføje menneskets æstetiske opdragelse til videnskabeligt fremskridt, eftersom teknologi aldrig er god eller ond. Det er mennesket, der anvender den til et godt eller ondt formål. Det afgørende spørgsmål er derfor, sagde han, at vi forædler menneskeslægten, hvilket netop er spørgsmålet om den æstetiske opdragelse.

Det er grunden til, at vi lægger så megen vægt på skønhed, og at kunst må være skøn, for kun da opfylder det denne forædling af den menneskelige sjæl. Skønhed, siger Schiller, er meget vigtigt, fordi det både er en egenskab af sanserne, fordi sanserne opfatter skønhed, men det findes også inden for fornuftens rige, fordi skønhed ikke er et spørgsmål om oplevelse, men er derimod et spørgsmål om intellektets, om fornuftens, definition.

**Retfærdighedens sejr over
Obamas veto.**

**På hvilken side stiller
Tyskland sig?**

Af Helga Zepp-LaRouche

Hvis vi kan løfte os op på samme tankeniveau som hos genierne Nikolaus af Cusa, Kepler, Leibniz, Bach, Beethoven, Schiller, Einstein og Krafft Ehrlicke, vil vi kunne vække den ophøjede sindstilstand og den kreative optimisme, som vi har brug for, for at finde løsninger på de højere planer, som disse store ånder tænkte på. Og hvorfor skulle vi ikke være i stand til at virkeliggøre en renæssance af vores humanistiske tradition?

Download (PDF, Unknown)

**Verden er ved at gå op i
sømmene;
Vi skal ikke have propaganda,**

men løsninger!

Af Helga Zepp-LaRouche

Europas regeringer og betydningsfulde kræfter i USA må tilslutte sig det koncept, som Kina og BRIKS-landene fremlagde i forbindelse med det nylige G20-topmøde i Hangzhou: et »win-win«-samarbejde mellem alle verdens nationer, for at løse menneskehedens fælles problemer og omgående realisere en ny finansarkitektur og skabe en ny orientering for verdensøkonomien, der er baseret på videnskabelig og teknologisk innovation. Kort sagt: de gamle præmisser med geopolitik må smides over bord, og hele menneskehedens almene vel må udgøre udgangspunktet for løsningen af alle disse kriser.

Download (PDF, Unknown)